

Uradni list

Evropske unije

C 260

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

7. september 2013

Številka objave	Vsebina	Stran
-----------------	---------	-------

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2013/C 260/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 252, 31.8.2013	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2013/C 260/02	Združene zadeve C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija (C-584/10 P), Svet Evropske unije (C-593/10 P), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (C-595/10 P) proti Yassinu Abdullahu Kadiju, Francoska republika (Pritožba — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom, povezanim z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov osebi, uvrščeni na seznam, ki ga je sestavil organ Združenih narodov — Uvrstitev imena te osebe na seznam iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 881/2002 — Ničnostna tožba — Temeljne pravice — Pravica do obrambe — Načelo učinkovitega sodnega varstva — Načelo sorazmernosti — Pravica do spoštovanja lastninske pravice — Obveznost obrazložitve)	2
---------------	---	---

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2013/C 260/03	Zadeva C-201/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Union of European Football Associations (UEFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko (Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Evropsko prvenstvo v nogometu — Sklep, s katerim so ukrepi razglašeni za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica) 3	3
2013/C 260/04	Zadeva C-204/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Fédération internationale de football association (FIFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko (Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Kraljevina Belgija sprejela v zvezi z dogodki velikega pomena za družbo te države članice — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglašajo za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Člena 43 ES in 49 ES — Lastninska pravica) 3	3
2013/C 260/05	Zadeva C-205/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Fédération internationale de football association (FIFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko (Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglašajo za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Členi 43 ES, 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica) 4	4
2013/C 260/06	Združeni zadevi C-210/11 in C-211/11: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – État belge proti Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) (Predlog za sprejem predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člena 6(2), prvi pododstavek, (a), in 13(B)(b) — Pravica do odbitka — Investicijsko blago v lasti pravne osebe, ki je v delu dano na razpolago poslovdnji te pravne osebe za njegovo zasebno rabo — Neobstoj najemnine, ki bi se plačevala v denarju, ob hkratnem upoštevanju ugodnosti v naravi pri dohodnini) 4	4
2013/C 260/07	Zadeva C-261/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Danski (Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda ustanavljanja — Člen 49 PDEU — Člen 31 Sporazuma EGP — Omejitev — Davčna zakonodaja — Prenos delnic v drugo državo članico — Takojšnja obdavčitev nerealiziranih dobičkov) 5	5
2013/C 260/08	Zadeva C-313/11: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Republici Poljski (Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 1829/2003 — Krma — Gensko spremenjena živila — Proizvodnja, dajanje na trg in uporaba — Nacionalna prepoved, ki še ni začela veljati) 5	5
2013/C 260/09	Zadeva C-414/11: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Polymeles Protodikeio Athinon – Grčija) – Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH proti DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon (Skupna trgovinska politika — Člen 207 PDEU — Trgovinski vidiki pravic intelektualne lastnine — Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) — Člen 27 — Predmet, ki izpolnjuje pogoje za pridobitev patenta — Člen 70 — Varstvo obstoječe vsebine) 6	6
2013/C 260/10	Zadeva C-426/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Mark Alemo-Herron in drugi proti Parkwood Leisure Ltd (Prenos podjetij — Direktiva 2001/23/ES — Ohranjanje pravic delavcev — Kolektivna pogodba, ki se ob prenosu uporablja za odsvojitelja in delavca) 6	6

2013/C 260/11	Zadeva C-499/11 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. julija 2013 – The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH proti Evropski komisiji (Pritožba — Omejevalni sporazumi — Trg butadienskega kavčuka in emulzijskega stiren-butadienskega kavčuka — Določanje ciljnih cen, razdelitev strank na podlagi sporazumov o nenapadanju in izmenjava poslovnih podatkov — Odgovornost za kršitveno ravnanje — Diskrecijska pravica Komisije — Množitelj z odvrtačnim učinkom — Enako obravnavanje)	7
2013/C 260/12	Zadeva C-501/11 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 – Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH proti Evropski komisiji in Svetu Evropske unije (Pritožba — Omejevalni sporazumi — Trg montaže in vzdrževanja dvigal in tekočih stopnic — Odgovornost matične družbe za kršitve prava omejevalnih sporazumov, ki jih stori njena hčerinska družba — Holdinška družba — Program interne uskladitve v podjetju („Compliance Programme“) — Temeljne pravice — Načela pravne države v okviru odmere naloženih glob — Delitev oblasti, načela zakonitosti, prepovedi retroaktivnosti, varstva zaupanja v pravo in krivdne odgovornosti — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 23(2) — Veljavnost — Zakonitost smernic Komisije iz leta 1998)	7
2013/C 260/13	Zadeva C-515/11: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Deutsche Umwelthilfe eV proti Zvezni republiki Nemčiji (Dostop javnosti do informacij o okolju — Direktiva 2003/4/ES — Pristojnost držav članic, da iz pojma „organ oblasti“ iz te direktive izključijo organe, ki opravljajo zadeve iz zakonodajne pristojnosti — Meje)	8
2013/C 260/14	Zadeva C-520/11: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Odločba 2009/726/ES — Neizvršitev — Uvoz mleka in mlečnih izdelkov — Izvor — Kmetijska gospodarstva, ki so ogrožena zaradi spongiformne encefalopatije — Nacionalni ukrepi prepovedi)	8
2013/C 260/15	Združeni zadevi C-523/11 in C-585/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe – Nemčija) – Laurence Prinz proti Region Hannover (C-523/11) in Philipp Seeberger proti Studentenwerk Heidelberg (C-585/11) (Državljanstvo Unije — Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Pravica do prostega gibanja in prebivanja — Pomoč za izobraževanje, dodeljena državljanom države članice za študij v drugi državi članici — Obveznost vsaj triletnega prebivanja v državi članici izvora pred začetkom študija)	9
2013/C 260/16	Zadeva C-621/11 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 – New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, nekdanja New Yorker SHK Jeans GmbH, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE (Pritožba — Zahteva za registracijo besedne znamke Skupnosti FISHBONE — Postopek z ugovorom — Prejšnja nacionalna figurativna znamka FISHBONE BEACHWEAR — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Upoštevanje dodatnih dokazov, ki niso bili predloženi v zahtevanem roku — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člena 42(2) in (3) ter 76(2) — Uredba (ES) št. 2868/95 — Pravilo 22(2))	9
2013/C 260/17	Zadeva C-6/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus – Finska) – P Oy (Državne pomoči — Člena 107 PDEU in 108 PDEU — Pogoj „selektivnosti“ — Uredba (ES) št. 659/1999 — Člen 1(b)(i) — Veljavna pomoč — Nacionalna ureditev na področju davkov od dohodkov pravnih oseb — Odbitnost nastalih izgub — Neodbitnost v primeru spremembe lastništva — Odobritev odstopanj — Diskrecijska pravica davčne uprave)	10

2013/C 260/18	Zadeva C-26/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Gerechtshof te Leeuwarden – Nizozemska</i>) – <i>fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand</i> proti <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen</i> (Davek na dodano vrednost — Šesta direktiva 77/388/EGS — Člena 17 in 13(B)(d), točka 6 — Oprostitve — Odbitek vstopnega davka — Pokojninski sklad — Pojem „upravljanje posebnih investicijskih skladov“) 10	10
2013/C 260/19	Zadeva C-78/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija</i>) – „ <i>Evita-K</i> “ EOOD proti Direktor na Direkcija „ <i>Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto</i> “ Sofia pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite (Direktiva 2006/112/ES — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Dobava blaga — Pojem — Pravica do odbitka — Zavrnitev — Dejanska izvedba obdavčljive transakcije — Uredba (ES) št. 1760/2000 — Sistem za identifikacijo in registracijo govedu — Ušesne znamke) 11	11
2013/C 260/20	Zadeva C-99/12: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgija</i>) – <i>Eurofit SA</i> proti <i>Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)</i> (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Uredba (EGS) št. 3665/87 — Izvozna nadomestila — Preusmeritev blaga, namenjenega za izvoz — Izvoznikova obveznost povračila — Nesporočitev podatkov v zvezi z zanesljivostjo sopogodbenika, osumljenega goljufije, s strani pristojnih organov — Višja sila — Neobstoj) 12	12
2013/C 260/21	Zadeva C-124/12: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Administrativen sad Plovdiv – Bolgarija</i>) – <i>AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD</i> proti Direktor na Direktsia „ <i>Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto</i> “ pri Tsentralno upravljenie na Natsionalnata agencija za prihodite (Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člena 168(a) in 176 — Pravica do odbitka — Stroški pridobitve blaga in storitev, namenjenih osebu — Osebe, ki je napoteno k davčnemu zavezancu, ki uveljavlja pravico do odbitka, zaposleno pa je pri drugem davčnem zavezancu) 12	12
2013/C 260/22	Zadeva C-136/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Consiglio di Stato – Italija</i>) – <i>Consiglio Nazionale dei Geologi</i> proti <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato in Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> proti <i>Consiglio Nazionale dei Geologi</i> (Člen 267, tretji odstavek, PDEU — Obseg obveznosti sodišč, ki odločajo na zadnji stopnji, da vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 101 PDEU — Kodeks ravnanja, ki ga je sprejela poklicna zbornica in ki prepoveduje uporabo tarif, ki niso skladne z dostojanstvom poklica) 13	13
2013/C 260/23	Zadeva C-147/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Hovrätten för Nedre Norrland – Švedska</i>) – <i>ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB</i> proti <i>Franku Kootu, Evergreen Investments AB</i> (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Pristojno sodišče — Posebne pristojnosti v „zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji“ in „zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti“) 14	14
2013/C 260/24	Zadeva C-211/12: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe <i>Corte di Appello di Roma – Italija</i>) – <i>Martini SpA</i> proti <i>Ministero delle Attività Produttive</i> (Kmetijstvo — Ureditev uvoznih dovoljenj — Uredba (ES) št. 1291/2000 — Člen 35(4)(c) — Varščine, položene ob izdaji dovoljenj ali potrdil — Uvozno dovoljenje ali potrdilo — Prepozna predložitev dokazila njegove uporabe — Kazni — Izračun zaseženega zneska — Uredba (ES) št. 958/2003 — Tarifne kvote) 14	14

2013/C 260/25	Združene zadeve od C-228/12 do C-232/12 in od C-254/12 do C-258/12: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 in C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 in C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 in C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 in C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) proti Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (od C-228/12 do C-232/12, C-255/12 in C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 in C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12) (Omrežja in storitve elektronskih komunikacij — Direktiva 2002/20/ES — Člen 12 — Upravne pristojbine, naložene podjetjem zadevnega sektorja — Nacionalna ureditev, ki operaterjem elektronskih komunikacij nalaga plačilo pristojbine, namenjene kritju stroškov delovanja nacionalnih regulativnih organov)	15
2013/C 260/26	Zadeva C-234/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Sky Italia Srl proti Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 2010/13/EU — Člena 4(1) in 23(1) — Oglaševalski vložki — Nacionalna zakonodaja, ki za izdajatelje plačljivih televizijskih programov predpisuje maksimalni programski čas, ki je krajši od časa, določenega za druge izdajatelje — Enako obravnavanje — Svoboda opravljanja storitev)	16
2013/C 260/27	Zadeva C-252/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd proti Asda Stores Ltd (Znamke — Uredba (ES) št. 207/2009 — Členi 9(1)(b) in (c), 15(1) in 51(1)(a) — Razlogi za razveljavitev — Pojem „resna in dejanska uporaba“ — Znamka, ki se uporablja v povezavi z drugo znamko ali kot del sestavljene znamke — Barva ali kombinacija barv, v kateri se znamka uporablja — Ugled)	16
2013/C 260/28	Zadeva C-265/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – Citroën Belux NV proti Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF) (Člen 56 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštene poslovne prakse — Varstvo potrošnikov — Vezani posli, ki vsebujejo vsaj eno finančno storitev — Prepoved — Izjeme)	17
2013/C 260/29	Zadeva C-299/12: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. proti Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Varstvo potrošnikov — Uredba (ES) št. 1924/2006 — Prehranske in zdravstvene trditve na živilih — Člen 2(2), točka 6 — Pojem „trditev v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezní“ — Člen 28(2) — Izdelki z blagovno znamko ali trgovskim imenom — Prehodni ukrepi)	17
2013/C 260/30	Zadeva C-315/12: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Metro Cash & Carry Danmark ApS proti Skatteministeriet (Trošarina — Direktiva 92/12/EGS — Členi od 7 do 9 — Direktiva 2008/118/ES — Členi od 32 do 34 — Gibanje trošarinskih proizvodov znotraj Skupnosti — Uredba (EGS) št. 3649/92 — Člena 1 in 4 — Poenostavljeni spremni dokument za gibanje trošarinskih izdelkov — Izvod 1 — Dejavnost „cash & carry“ — Proizvodi, dani v porabo v eni državi članici, ki se skladiščijo v komercialne namene v drugi državi članici, ali proizvodi, ki jih kupijo fizične osebe za lastno uporabo in jih same prevažajo — Žgane pijače — Neobstoj obveznosti preverjanja dobavitelja)	18

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 260/31	Zadeva C-412/12: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Republiki Ciper (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 1999/31/ES — Odlaganje odpadkov na odlagališčih — Delovanje brez načrta prilagoditve odlagališča — Obveznost zaprtja)	19
2013/C 260/32	Mnenje 2/13: Predlog za izdajo mnenja, ki ga je vložila Evropska komisija na podlagi člena 218(11) PDEU	19
2013/C 260/33	Zadeva C-250/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgerichts Baden-Württemberg (Nemčija) 7. maja 2013 – Birgit Wagener proti Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen	19
2013/C 260/34	Zadeva C-259/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 13. maja 2013 – Elena Recinto-Pfingsten proti Swiss International Air Lines AG	20
2013/C 260/35	Zadeva C-282/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 24. maja 2013 – T-Mobile Austria GmbH proti Telekom-Control-Kommission	21
2013/C 260/36	Zadeva C-297/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. maja 2013 vložilo Finanzgericht München (Nemčija) – Data I/O GmbH proti Hauptzollamt München	21
2013/C 260/37	Zadeva C-310/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 6. junija 2013 – Novo Nordisk Pharma GmbH proti Corinni Silber	21
2013/C 260/38	Zadeva C-319/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Thüringer Oberlandesgericht (Nemčija) 11. junija 2013 – Udo Rätzke proti S+K Handels GmbH	22
2013/C 260/39	Zadeva C-324/13 P: Pritožba, ki jo je Consultadoria e Serviços, L.da vložila 14. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 10. aprila 2013 v zadevi T-360/11, Fercal – Consultadoria e Serviços proti UUNT – Parfums Rochas (Patrizia Rocha)	22
2013/C 260/40	Zadeva C-331/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija) 18. junija 2013 – Ilie Nicolae Nicula proti Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu	23
2013/C 260/41	Zadeva C-334/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 19. junija 2013 – Nordex Food A/S proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	23
2013/C 260/42	Zadeva C-335/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Scottish Land Court (Združeno kraljestvo) 18. junija 2013 – Robin John Feakins proti The Scottish Ministers	24
2013/C 260/43	Zadeva C-336/13 P: Pritožba, ki jo Evropska komisija vložila 19. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. aprila 2013 v zadevi T-671/11, IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH proti Evropski komisiji	25
2013/C 260/44	Zadeva C-341/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 24. junija 2013 – Cruz & Companhia Lda proti Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	25

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 260/45	Zadeva C-343/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalska) 24. junija 2013 – Modelo Continente Hipermercados SA proti Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)	26
2013/C 260/46	Zadeva C-344/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 24. junija 2013 – Cristiano Blanco proti Agenzia delle Entrate	26
2013/C 260/47	Zadeva C-345/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 24. junija 2013 – Karen Millen Fashions Ltd proti Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd	26
2013/C 260/48	Zadeva C-351/13: Tožba, vložena 25. junija 2013 – Evropska komisija proti Helenski republiki	27
2013/C 260/49	Zadeva C-355/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italija) 27. junija 2013 – Umbra Packaging srl proti Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Perugia	27
2013/C 260/50	Zadeva C-360/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. junija 2013 vložilo Supreme Court of the United Kingdom (Združeno kraljestvo) – Public Relations Consultants Association Ltd proti The Newspaper Licensing Agency Ltd in drugim	28
2013/C 260/51	Zadeva C-361/13: Tožba, vložena 26. junija 2013 – Evropska komisija proti Slovaški republiki	28
2013/C 260/52	Zadeva C-362/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2013 – Maurizio Fiamingo proti Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/53	Zadeva C-363/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2013 – Leonardo Zappalà proti Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/54	Zadeva C-364/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 28. junija 2013 – International Stem Cell Corporation proti Comptroller General of Patents	30
2013/C 260/55	Zadeva C-366/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 1. julija 2013 – Profit Investment SIM SpA, v likvidaciji, proti Stefanu Ossiju in Commerzbank AG	30
2013/C 260/56	Zadeva C-367/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 1. julija 2013 – Pier Paolo Fabretti proti Agenzia delle Entrate	30
2013/C 260/57	Zadeva C-369/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 1. julija 2013 – kazenski postopek zoper N. F. Gielenu in drugim	31
2013/C 260/58	Zadeva C-378/13: Tožba, vložena 2. julija 2013 – Evropska komisija proti Helenski republiki	31

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 260/59	Zadeva C-379/13 P: Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji	32
2013/C 260/60	Zadeva C-380/13 P: Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji	33
2013/C 260/61	Zadeva C-381/13 P: Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji	33
2013/C 260/62	Zadeva C-383/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 5. julija 2013 – M. G., N. R. proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2013/C 260/63	Zadeva C-386/13: Tožba, vložena 5. julija 2013 – Evropska komisija proti Republiki Ciper	34
2013/C 260/64	Zadeva C-391/13 P: Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 8. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. maja 2013 v zadevi T-294/11, Helenska republika proti Evropski komisiji	35
2013/C 260/65	Zadeva C-392/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija) 9. julija 2013 – Andrés Rabal Cañas proti Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial	36
2013/C 260/66	Zadeva C-394/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 11. julija 2013 – Ministerstvo práce a sociálních věcí proti Mgr. K. B.	36
2013/C 260/67	Zadeva C-396/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satakunnan käräjäoikeus (Finska) 12. julija 2013 – Sähköalojen ammattiliitto ry proti Elektrobudowa Spółka Akcyjna	37
2013/C 260/68	Zadeva C-405/13: Tožba, vložena 17. julija 2013 – Evropska komisija proti Romuniji	38
2013/C 260/69	Zadeva C-406/13: Tožba, vložena 17. julija 2013 – Evropska komisija proti Romuniji	39
2013/C 260/70	Zadeva C-411/13 P: Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) vložil 19. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. maja 2013 v zadevi T-249/11, Sanco proti UUNT – Marsalman (upodobitev piščanca)	39
2013/C 260/71	Zadeva C-429/13 P: Pritožba, ki jo je Kraljevina Španija vložila 26. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 29. maja 2013 v zadevi T-384/10, Kraljevina Španija proti Evropski komisiji	40

Splošno sodišče

2013/C 260/72	Zadeva T-589/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 4. julija 2013 – Just Music Fernsehbetriebs proti UUNT – France Télécom (Jukebox) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Razveljavitev prejšnje znamke Skupnosti — Ustavitev postopka) 41	41
2013/C 260/73	Zadeva T-414/11: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. julija 2013 – Nutrichem Diät + Pharma proti UUNT – Gervais Danone (Active) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka) 41	41
2013/C 260/74	Zadeva T-309/12 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 5. julija 2013 – Zweckverband Tierkörperbeseitigung proti Komisiji (Začasna odredba — Izplačilo prispevkov združenju javnega prava — Državne pomoči — Obveznost vračila — Predlog za odlog izvršbe — Nujnost) 42	42
2013/C 260/75	Zadeva T-336/13 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 17. julija 2013 – Borghezio proti Parlamentu (Začasna odredba — Evropski parlament — Akt o izključitvi poslanca iz njegove politične skupine — Predlog za odlog izvršitve — Očitna nedopustnost tožbe v glavni stvari — Nedopustnost predloga — Neobstoj nujnosti) 42	42
2013/C 260/76	Zadeva T-341/13: Tožba, vložena 27. junija 2013 – Groupe Léa Nature proti UUNT – Debonaire Trading (SO'BiO étic) 42	42
2013/C 260/77	Zadeva T-344/13: Tožba, vložena 28. junija 2013 – Out of the blue proti UUNT – Dubois et al. (FUNNY BANDS) 43	43
2013/C 260/78	Zadeva T-354/13: Tožba, vložena 4. julija 2013 – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks proti Komisiji 43	43
2013/C 260/79	Zadeva T-355/13: Tožba, vložena 4. julija 2013 – easyJet Airline proti Komisiji 44	44
2013/C 260/80	Zadeva T-357/13: Tožba, vložena 5. julija 2013 – European Space Imaging proti Komisiji 44	44
2013/C 260/81	Zadeva T-360/13: Tožba, vložena 8. julija 2013 – VECCO in drugi proti Komisiji 45	45
2013/C 260/82	Zadeva T-361/13: Tožba, vložena 9. julija 2013 – Menelaus proti UUNT – Garcia Mahiques (VIGOR) 46	46
2013/C 260/83	Zadeva T-364/13: Tožba, vložena 12. julija 2013 – Mocek in Wenta proti UUNT – Lacoste (KAJMAN) 46	46
2013/C 260/84	Zadeva T-367/13: Tožba, vložena 15. julija 2013 – Republika Poljska proti Evropski komisiji 47	47
2013/C 260/85	Zadeva T-368/13: Tožba, vložena 16. julija 2013 – Boehringer Ingelheim International proti UUNT OHIM – Lehning entreprise (ANGIPAX) 48	48

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 260/86	Zadeva T-376/13: Tožba, vložena 18. julija 2013 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein proti ECB	48
2013/C 260/87	Zadeva T-377/13: Tožba, vložena 17. julija 2013 – ultra air proti UUNT – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	49
2013/C 260/88	Zadeva T-378/13: Tožba, vložena 23. julija 2013 – Apple and Pear Australia in Star Fruits Diffusion proti UUNT – Carolus C. (English pink)	49
2013/C 260/89	Zadeva T-379/13: Tožba, vložena 22. julija 2013 – Innovation First proti UUNT (NANO)	50
2013/C 260/90	Zadeva T-384/13: Tožba, vložena 26. julija 2013 – Intermark proti UUNT – Coca-Cola (RIENERGY Cola)	50
2013/C 260/91	Zadeva T-352/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. julija 2013 – Pannon Hőerőmű proti Komisiji	51
2013/C 260/92	Združeni zadevi T-148/10 in T-149/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. julija 2013 – SK Hynix proti Komisiji	51

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

*(2013/C 260/01)***Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 252, 31.8.2013

Prejšnje objave

UL C 245, 24.8.2013

UL C 233, 10.8.2013

UL C 226, 3.8.2013

UL C 215, 27.7.2013

UL C 207, 20.7.2013

UL C 189, 29.6.2013

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija (C-584/10 P), Svet Evropske unije (C-593/10 P), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (C-595/10 P) proti Yassinu Abdullahu Kadiju, Francoska republika

(Združene zadeve C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom, povezanim z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb, uvrščeni na seznam, ki ga je sestavil organ Združenih narodov — Uvrstitev imena te osebe na seznam iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 881/2002 — Ničnostna tožba — Temeljne pravice — Pravica do obrambe — Načelo učinkovitega sodnega varstva — Načelo sorazmernosti — Pravica do spoštovanja lastninske pravice — Obveznost obrazložitve)

(2013/C 260/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Evropska komisija (C-584/10 P) (zastopniki: sprva P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta in M. Konstantinidis, nato L. Gussetti, S. Boelaert, E. Paasivirta in M. Konstantinidis, agenti), Svet Evropske unije (C-593/10 P) (zastopniki: M. Bishop, E. Finnegan in R. Szostak, agenti), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (C-595/10 P) (zastopniki: sprva E. Jenkinson, nato S. Behzadi-Spencer, agentki, skupaj z J. Wallacem, QC, D. Beardom, QC, in M. Woodom, barrister)

Drugi stranki v postopku: Yassin Abdullah Kadi (zastopniki: D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester in P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, in C. Murphy), Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas, A. Adam in E. Ranaivoson, agenti)

Intervenientke v pritožbah (C-584/10 P in C-595/10 P) v podporo Evropske komisije in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska: Republika Bolgarija (zastopniki: B. Zaimov, T. Ivanov in E.

Petranova, agenti), Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Fiorillijem, avvocato dello Stato), Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, agent), Madžarska (zastopniki: M. Fehér, K. Szíjjártó in K. Molnár, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. Wissels in M. Bulterman, agentki), Slovaška republika (zastopnica: B. Ricziová, agentka), Republika Finska (zastopnica: H. Leppo, agentka)

Intervenientke v pritožbi (C-593/10 P) v podporo Sveta Evropske unije: Republika Bolgarija (zastopniki: B. Zaimov, T. Ivanov in E. Petranova, agenti), Češka republika (zastopniki: K. Najmanová, E. Ruffer, M. Smolek in D. Hadroušek, agenti), Kraljevina Danska (zastopnik: L. Volck Madsen, agent), Irska (zastopniki: sprva D. O'Hagan, nato E. Creedon, agenta, skupaj z N. Traversom, BL, in P. Bensonom, solicitor), Kraljevina Španija (zastopnika: M. Muñoz Pérez in N. Díaz Abad, agenta), Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Fiorillijem, avvocato dello Stato), Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, agent), Madžarska (zastopniki: M. Fehér, K. Szíjjártó in K. Molnár, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastopniki: C. Wissels in M. Bulterman, agentki), Republika Avstrija (zastopnica: C. Pesendorfer, agentka), Slovaška republika (zastopnica: B. Ricziová, agentka), Republika Finska (zastopnica: H. Leppo, agentka)

Predmet

Pritožbe, vložene zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi Kadi proti Evropski komisiji (T-85/09), s katero je ugodilo tožbi za razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1190/2008 z dne 28. novembra 2008 o stoprvi spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani (UL L 322, str. 25), v delu, v katerem je tožeča stranka vključena na seznam oseb, skupin in subjektov, na katere se nanašajo te določbe.

Izrek

1. Pritožbe se zavrnejo.
2. Evropski komisiji, Svetu Evropske unije in Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se naloži plačilo stroškov.

3. Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Irsko, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Slovaška republika in Republika Finska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Union of European Football Associations (UEFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-201/11 P) (¹)

(Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Evropsko prvenstvo v nogometu — Sklep, s katerim so ukrepi razglašeni za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Člena 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica)

(2013/C 260/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Union of European Football Associations (UEFA) (zastopnika: D. Anderson, QC, in D. Piccinin, barrister, po pooblastilu B. Keana in T. McQuaila, solicitors)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopniki: E. Montaguti, N. Yerrell in A. Dawes, agenti, skupaj z M. Grayem, barrister), Kraljevina Belgija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopniki: L. Seeboruth in J. Beeko, agenta, skupaj s T. de la Mare, barrister)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi UEFA proti Komisiji (T-55/08), s katero je zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2007/730/ES z dne 16. oktobra 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Združeno kraljestvo v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (UL L 295, str. 12).

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Union of European Football Associations (UEFA) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 204, 9.7.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Fédération internationale de football association (FIFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irsko

(Zadeva C-204/11 P) (¹)

(Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Kraljevina Belgija sprejela v zvezi z dogodki velikega pomena za družbo te države članice — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglašajo za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Člena 43 ES in 49 ES — Lastninska pravica)

(2013/C 260/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Fédération internationale de football association (FIFA) (zastopnika: A. Barav in D. Reymond, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopniki: E. Montaguti in N. Yerrell, agenta, skupaj z M. Gray, barrister), Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet in M. J.-C. Halleux, agenta, skupaj z A. Joachimowicz in J. Stuyck, odvetnika), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopniki: S. Ossowski in J. Beeko, agenta, skupaj z T. de la Mare, QC)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi Fédération Internationale de Football Association (FIFA) proti Komisiji (T-385/07), s katero je bila zavrnjena ničnostna tožba zoper Sklep Komisije z dne 25. junija 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Belgija v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/479/ES) (UL L 180, str. 24)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Fédération internationale de football association (FIFA) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 232, 6.8.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Fédération internationale de football association (FIFA) proti Evropski komisiji, Kraljevini Belgiji, Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 89/552/EGS — Člen 3a — Ukrepi, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo v zvezi z dogodki velikega družbenega pomena za to državo članico — Svetovno prvenstvo v nogometu — Sklep, ki ukrepe razglašaja za združljive s pravom Unije — Obrazložitev — Členi 43 ES, 49 ES in 86 ES — Lastninska pravica)

(2013/C 260/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Fédération internationale de football association (FIFA) (zastopnika: A. Barav in D. Reymond, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopniki: E. Montaguti in N. Yerrell, agenta, skupaj z M. Gray, barrister), Kraljevina Belgija (zastopniki: C. Pochet, M. J.-C. Halleux, agenta, skupaj z A. Joachimowicz in J. Stuyck, odvetnika), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: S. Ossowski in J. Beeko, agenta, skupaj z T. de la Mare, QC)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. februarja 2011 v zadevi Fédération internationale de football association (FIFA) proti Komisiji (T-68/08), s katero je bila zavrnjena ničnostna tožba zoper Sklep Komisije z dne 16. oktobra 2007 o združljivosti ukrepov, ki jih sprejme Združeno kraljestvo v skladu s členom 3a(1) Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, s pravom Skupnosti (2007/730/ES) (UL L 295, str. 12).

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 232, 6.8.2011.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – État belge proti Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Združeni zadevi C-210/11 in C-211/11) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejem predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člena 6(2), prvi pododstavek, (a), in 13(B)(b) — Pravica do odbitka — Investicijsko blago v lasti pravne osebe, ki je v delu dano na razpolago poslovdij te pravne osebe za njegovo zasebno rabo — Neobstoj najemnine, ki bi se plačevala v denarju, ob hkratnem upoštevanju ugodnosti v naravi pri dohodnini)

(2013/C 260/06)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: État belge

Toženi stranki: Medicom SPRL (C 210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C 211/11)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Belgija) – Razlaga členov 6(2), prvi pododstavek, točka (a), in 13(B)(b) Šeste direktive Sveta št. 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) – Oprostitev plačila DDV – Pojem storitve v zvezi z nepremičnino – Uporaba dela nepremičnine, ki pripada podjetju, za zasebne namene poslovdij in njihovih družin, ne da bi se za to plačala najemnina v denarju, ampak gre pri tej uporabi za ugodnost v naravi – Izključitev pravice do odbitka

Izrek

1. Člena 6(2), prvi pododstavek, (a), in 13(B)(b) Šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo 95/7/ES Sveta z dne 10. aprila 1995, je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da se dajanje na razpolago dela nepremičnine, ki je v lasti pravne osebe, poslovdij te pravne osebe za zasebno rabo, ne da bi tak upravičenec kot nasprotno dajatev za uporabo te nepremičnine plačeval najemnino v denarju, šteje za oproščeno dajanje v najem nepremičnine v smislu te direktive in

da dejstvo, da se tako dajanje na razpolago na podlagi nacionalne zakonodaje, ki ureja dohodnino, šteje za ugodnost v naravi, ki izhaja iz nalog, ki jih upravičenci opravljajo na podlagi aktov družbe ali na podlagi pogodbe o zaposlitvi, na to ne vpliva.

2. Člena 6(2), prvi pododstavek, (a), in 13(B)(b) Šeste direktive je treba razlagati tako, da v položajih, kakršna sta v postopkih v glavni stvari, vprašanje, ali je dajanje dela ali celotne nepremičnine, ki je v celoti vključena v poslovna sredstva podjetja, na razpolago poslovojem, direktorjem ali družbenikom tega podjetja v neposredni zvezi s poslovanjem podjetja ali ne, ni upoštevno za odločitve, ali se za to dajanje na razpolago uporablja izjema iz druge izmed zgoraj navedenih določb.

(¹) UL C 211, 16.7.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Danski

(Zadeva C-261/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda ustanavljanja — Člen 49 PDEU — Člen 31 Sporazuma EGP — Omejitve — Davčna zakonodaja — Prenos delnic v drugo državo članico — Takojšnja obdavčitev nerealiziranih dobičkov)

(2013/C 260/07)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in N. Fenger, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Danska (zastopnika: C. Vang in V. Pasternak Jørgensen, agenta)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: K. Petersen in M. T. Henze, agenta), Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent), Kraljevina Nizozemska (zastopniki: C. Schillemans, C. Wissels in M. J. Langer, agenti), Portugalska republika (zastopnik: L. Inez Fernandes, agent), Republika Finska (zastopnik: M. Pere, agent), Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Falk in U. Persson, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 49 PDEU in člena 31 Sporazuma EGP – Davčne določbe, ki določajo

takojšnji izstopni davek za družbe, ki prenesejo svoja sredstva v drugo državo članico, vendar ne določajo enakovrednega obdavčenja prenosov sredstev na nacionalnem ozemlju

Izrek

1. Kraljevina Danska z uvedbo in ohranitvijo člena 8(4) zakona o obdavčitvi delniških družb idr. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.), glede takojšnje obdavčitve dobičkov delniških družb in s tem zakonodaje o takojšnji obdavčitvi nerealiziranih dobičkov zaradi prenosa sredstev družbe s sedežem na Danskem v drugo državo članico Evropske unije in tretjo državo, pogodbenico Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 49 PDEU in člena 31 tega sporazuma.

2. Kraljevini Danski se naloži plačilo stroškov.

3. Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Kraljevina Nizozemska, Republika Portugalska, Republika Finska in Kraljevina Švedska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 238, 13.8.2011.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Republikli Poljski

(Zadeva C-313/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 1829/2003 — Krma — Gensko spremenjena živila — Proizvodnja, dajanje na trg in uporaba — Nacionalna prepoved, ki še ni začela veljati)

(2013/C 260/08)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Bianchi in A. Szymkowska, agenta)

Tožena stranka: Republika Poljska (zastopnik: M. Szpunar, agent)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 16(5), 19, 20 in 34 Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L 268, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki preprečuje proizvodnjo, dajanje na trg in uporabo gensko spremenjene krme

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 252, 27.8.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Polymeles Protodikeio Athinon – Grčija) – Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH proti DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Zadeva C-414/11) (¹)

(Skupna trgovinska politika — Člen 207 PDEU — Trgovinski vidiki pravic intelektualne lastnine — Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) — Člen 27 — Predmet, ki izpolnjuje pogoje za pridobitev patenta — Člen 70 — Varstvo obstoječe vsebine)

(2013/C 260/09)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Tožena stranka: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Polymeles Protodikeio Athinon – Razlaga členov 27 in 70 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS), ki je priloga k „Sporazumu o ustanovitvi svetovne trgovinske organizacije“ (UL L 336, str. 214) – Razlikovanje med področji, ki spadajo v pravo Skupnosti in tistimi, za katera so pristojne države članice – Področje patentov – Kemični in farmacevtski proizvodi

Izrek

1. Člen 27 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, ki je priloga 1C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (WTO), podpisanemu v Marakešu 15.

aprila 1994 in potrjenemu s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti, spada v skupno trgovinsko politiko.

2. Člen 27 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da je lahko izum farmacevtskega izdelka, kot je kemična spojina učinkovine zdravila, če ni bila priznana izjema na podlagi odstavkov 2 in 3 tega člena, predmet patenta pod pogoji iz člena 27(1).

3. Za patent, ki je pridobljen na podlagi prijave za podelitev patenta za postopek proizvodnje farmacevtskega izdelka in za farmacevtski izdelek kot tak, vendar pa je bil podeljen samo za postopek proizvodnje, zaradi pravil, določenih v členih 27 in 70 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine, ni mogoče šteti, da od začetka veljavnosti tega sporazuma zajema izum navedenega farmacevtskega izdelka.

(¹) UL C 298, 8.10.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – Mark Alemo-Herron in drugi proti Parkwood Leisure Ltd

(Zadeva C-426/11) (¹)

(Prenos podjetij — Direktiva 2001/23/ES — Ohranjanje pravic delavcev — Kolektivna pogodba, ki se ob prenosu uporablja za odsvojitelja in delavca)

(2013/C 260/10)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranke: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Tožena stranka: Parkwood Leisure Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supreme Court of the United Kingdom – Razlaga člena 3 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98) v povezavi s sodbo Sodišča z dne 12. marca 2001 v zadevi Werhof (C-499/04) – Obseg obveznosti pridobitelja, da obdrži plačne pogoje, ki izhajajo iz kolektivne pogodbe, ki je veljala za odsvojitelja in delavca v trenutku prenosa

Izrek

Člen 3 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero je mogoče v primeru prenosa podjetja zoper pridobitelja uveljavljati določbe, ki dinamično napotujejo na kolektivne pogodbe, s pogajanjem sprejete po prenosu, če ta pridobitelj nima možnosti sodelovanja pri pogajanjih o takih kolektivnih pogodbah, sklenjenih po prenosu.

(¹) UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. julija 2013 – The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH proti Evropski komisiji

(Zadeva C-499/11 P) (¹)

(Pritožba — Omejevalni sporazumi — Trg butadienskega kavčuka in emulzijskega stiren-butadienskega kavčuka — Določanje ciljnih cen, razdelitev strank na podlagi sporazumov o nenapadanju in izmenjava poslovnih podatkov — Odgovornost za kršitveno ravnanje — Diskrecijska pravica Komisije — Množitelj z odvračalnim učinkom — Enako obravnavanje)

(2013/C 260/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (zastopniki: D. Schroeder, T. Kuhn in T. Graf, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: M. Kellerbauer in V. Bottka, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. julija 2011 – Dow Chemical in drugi proti Komisiji (T-42/07), s

katero je Splošno sodišče delno zavrnilo tožbo za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 5700 final z dne 29. novembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva št. COMP/F/38.638 – butadienski kavčuk in emulzijski stiren-butadienski kavčuk) v zvezi z omejevalnim sporazumom o določanju ciljnih cen, razdelitvi strank na podlagi sporazumov o nenapadanju in izmenjavi poslovnih podatkov in, podredno, za znižanje globe, naložene tožečim strankam

Izrek

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbe Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH in Dow Europe GmbH nosijo svoje stroške in stroške Evropske komisije.

(¹) UL C 252, 27.8.2011.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 – Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH proti Evropski komisiji in Svetu Evropske unije

(Zadeva C-501/11 P) (¹)

(Pritožba — Omejevalni sporazumi — Trg montaže in vzdrževanja dvigal in tekočih stopnic — Odgovornost matične družbe za kršitve prava omejevalnih sporazumov, ki jih stori njena hčerinska družba — Holdinška družba — Program interne uskladitve v podjetju („Compliance Programme“) — Temeljne pravice — Načela pravne države v okviru odmere naloženih glob — Delitev oblasti, načela zakonitosti, prepovedi retroaktivnosti, varstva zaupanja v pravo in krivdne odgovornosti — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 23(2) — Veljavnost — Zakonitost smernic Komisije iz leta 1998)

(2013/C 260/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnice: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH (zastopniki: R. Bechtold in W. Bosch, odvetnika, J. Schwarze, agent)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: R. Sauer in C. Hödlmayr, agenta, skupaj z A. Böhlkem, odvetnikom), Svet Evropske unije (zastopnika: F. Florindo Gijón in M. Simm, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 13. julija 2011 - Schindler Holding in drugi proti Komisiji (T-138/07), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 512 final z dne 21. februarja 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (zadeva COMP/E-1/38.823 – Dvigala in tekoče stopnice), ki se nanaša na omejevalni sporazum na trgih montaže in vzdrževanja dvigal in tekočih stopnic v Belgiji, Nemčiji, Luksemburgu in na Nizozemskem, ki je obsegal prikrojavanje razpisnih ponudb, delitev trgov, določanje cen, dodelitev zadevnih projektov in pogodb ter izmenjavo informacij; in podredno zaradi zmanjšanja globe, ki je bila naložena pritožnicam.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbe Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV in Schindler Deutschland Holding GmbH nosijo svoje stroške in stroške Evropske komisije.
3. Svet Evropske unije nosi svoje stroške.

(¹) UL C 347, 26.11.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Deutsche Umwelthilfe eV proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-515/11) (¹)

(Dostop javnosti do informacij o okolju — Direktiva 2003/4/ES — Pristojnost držav članic, da iz pojma „organ oblasti“ iz te direktive izključijo organe, ki opravljajo zadeve iz zakonodajne pristojnosti — Meje)

(2013/C 260/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Umwelthilfe eV

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Berlin – Razlaga člena 2, točka 2, Direktive 2003/4/ES Evrop-

skega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 375) – Obveznost organov oblasti, da vsakemu prosilcu dajo na razpolago informacije o okolju, s katerimi razpolagajo – Nacionalna ureditev, v skladu s katero so vrhovni zvezni organi oproščeni obveznosti zagotavljanja informacij, če sodelujejo v okviru zakonodajnega postopka – Omejitev pristojnosti držav članic, da iz pojma „organ oblasti“ v smislu Direktive 2003/4/ES izključijo organe, ki opravljajo zadeve iz zakonodajne pristojnosti

Izrek

Člen 2, točka 2, drugi pododstavek, prvi stavek, Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS je treba razlagati tako, da se možnost, ki jo ta določba daje državam članicam, da se za organe oblasti, ki so zavezani odobriti dostop do informacij o okolju, ki jih imajo, ne štejejo „organi ali institucije, kadar delujejo v [...] zakonodajni pristojnosti“, ne more nanašati na ministrstva, kadar ta pripravljajo in sprejemajo normative pravne akte na podlagi zakonskega pooblastila.

(¹) UL C 32, 4.2.2012.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-520/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Odločba 2009/726/ES — Neizvršitev — Uvoz mleka in mlečnih izdelkov — Izvor — Kmetijska gospodarstva, ki so ogrožena zaradi spongiformne encefalopatije — Nacionalni ukrepi preprečitve)

(2013/C 260/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Jimeno Fernández in D. Bianchi, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, S. Menez, C. Candat in R. Loosli-Surrans, agenti)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 4(3) PEU ter člena 288 PDEU – Neizvršitev Odločbe Komisije 2009/726/ES z dne 24. septembra 2009 o začasnih zaščitnih ukrepih, ki jih je Francija sprejela v zvezi z vnosom mleka in mlečnih izdelkov na njeno ozemlje s kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil potrjen primer klasičnega praskavca (UL L 258, str. 27)

Izrek

1. Francoska republika s tem, da ni izvršila Odločbe Komisije 2009/726/ES z dne 24. septembra 2009 o začasnih zaščitnih ukrepih, ki jih je Francija sprejela v zvezi z vnosom mleka in mlečnih izdelkov na njeno ozemlje s kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil potrjen primer klasičnega praskavca, ni izpolnila obveznosti iz členov 4(3) PEU in člena 288 PDEU.
2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 362, 10.12.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe – Nemčija) – Laurence Prinz proti Region Hannover (C-523/11) in Philipp Seeberger proti Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

(Združeni zadevi C-523/11 in C-585/11) (¹)

(Državljanstvo Unije — Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Pravica do prostega gibanja in prebivanja — Pomoč za izobraževanje, dodeljena državljanom države članice za študij v drugi državi članici — Obveznost vsaj triletnega prebivanja v državi članici izvora pred začetkom študija)

(2013/C 260/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Toženi stranki: Region Hannover (C-523/11), Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe – Razlaga členov 20 PDEU in 21 PDEU – Pomoč pri izobraževanju („Ausbildungsförderung“) – Nacionalna zakonodaja, ki to pomoč za državljane, ki se izobražujejo v tujini in so ob začetku študija manj kot tri leta stalno prebivali na nacionalnem ozemlju, omejuje na eno leto

Izrek

Člena 20 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki za dodelitev pomoči za izobraževanje za

študij v drugi državi članici, ki presega eno leto, določa en sam pogoj, kot je ta iz člena 16(3) zveznega zakona o pomoči za izobraževanje (Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung – Bundesausbildungsförderungsgesetz), kakor je bil 1. januarja 2008 spremenjen z dvainvajsetim zakonom o spremembi zveznega zakona o pomoči za izobraževanje, v skladu s katerim je moral prosilec pred začetkom študija v tujini vsaj tri leta stalno prebivati na nacionalnem ozemlju v smislu tega zakona.

(¹) UL C 13, 14.1.2012
UL C 49, 18.2.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 – New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, nekdanja New Yorker SHK Jeans GmbH, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Zadeva C-621/11 P) (¹)

(Pritožba — Zahteva za registracijo besedne znamke Skupnosti FISHBONE — Postopek z ugovorom — Prejšnja nacionalna figurativna znamka FISHBONE BEACHWEAR — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Upoštevanje dodatnih dokazov, ki niso bili predloženi v zahtevanem roku — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člena 42(2) in (3) ter 76(2) — Uredba (ES) št. 2868/95 — Pravilo 22(2))

(2013/C 260/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, nekdanja New Yorker SHK Jeans GmbH (zastopnik: V. Spitz, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Geroulakos, agent), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 29. septembra 2011 v zadevi New Yorker SHK Jeans proti UUNT (T-415/09), s katero je bila zavrnjena tožba prijavitelja besedne znamke „FISHBONE“ za proizvode iz razredov 18 in 25, za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 30. julija 2009 (zadeva R 1051/2008-1), s katero je bila delno zavrnjena tožba, vložena zoper odločbo oddelka za ugovore, s katero je ta delno zavrnil registracijo navedene znamke v okviru ugovora, ki ga je vložil imetnik nacionalne znamke „FISHBONE BEACHWEAR“ za proizvode iz razreda 25, in nacionalnega znaka „Fishbone“, ki se tržno uporablja – Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke – Upoštevanje dodatnih dokazov

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 25, 28.1.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus – Finska) – P Oy

(Zadeva C-6/12) (¹)

(Državne pomoči — Člena 107 PDEU in 108 PDEU — Pogoj „selektivnosti“ — Uredba (ES) št. 659/1999 — Člen 1(b)(i) — Veljavna pomoč — Nacionalna ureditev na področju davkov od dohodkov pravnih oseb — Odbitnost nastalih izgub — Neodbitnost v primeru spremembe lastništva — Odobritev odstopanj — Diskrecijska pravica davčne uprave)

(2013/C 260/17)

Jezik postopka: finsčina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

P Oy

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Korkein hallinto-oikeus – Razlaga člena 107(1) PDEU – Ureditev odbitja izgub družb – Dohodninska ureditev, v skladu s katero se lahko izgube, izkazane v enem davčnem letu, prenesejo in odbijejo od dobička v prihodnjih davčnih letih – Izključitev odbitja izgub v primeru spremembe lastništva, do katerega pride v letu, ko so izgube izkazane, ali po tem letu – Izjema od pravila izključitve v primeru upravičenih razlogov v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti zadevne družbe

Izrek

1. Davčni sistem, kot je ta v postopku v glavni stvari, lahko izpolni pogoj selektivnosti, kot del pojma „pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU, če bi se izkazalo, da referenčni sistem, namreč „običajni“ sistem obsega prepoved odbitja izgube v primeru spremembe lastništva iz člena 122(1) zakona št. 1535/1992 z dne 30. decembra 1992, na podlagi katerega bi sistem odobritve iz tretjega odstavka tega člena pomenil izjemo. Takšno ureditev je mogoče utemeljiti z značilnostmi ali strukturo sistema, v katerega je vpet, ker ta utemeljitev izključuje, da bi bil nacionalni pristojni organ glede pristojnosti odstopanja od prepovedi odbitja izgube lahko deležen diskrecijske pravice, na podlagi katere lahko utemelji svoje odločitve glede odobritve, na podlagi meril, ki niso v zvezi z davčnim sistemom. Vendar Sodišče ne razpolaga z zadostnimi dokazi, da bi glede tega dokončno razsodilo.

2. Člen 108(3) PDEU ne nasprotuje temu, da se davčna ureditev, kot je ta, določena v členu 122, prvi in tretji odstavki, zakona št. 1535/1992, če bi morala biti opredeljena kot „državna pomoč“, zaradi svojega obstoja še naprej uporablja v državi članici, ki je to davčno ureditev vzpostavila, ne glede na pristojnost Komisije, ki jo ima na podlagi tega člena.

(¹) UL C 58, 25.2.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te Leeuwarden – Nizozemska) – fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand proti Inspecteur van de Belastingdienst/ Noord/kantoor Groningen

(Zadeva C-26/12) (¹)

(Davek na dodano vrednost — Šesta direktiva 77/388/EGS — Člena 17 in 13(B)(d), točka 6 — Oprostitve — Odbitek vstopnega davka — Pokojninski sklad — Pojem „upravljanje posebnih investicijskih skladov“)

(2013/C 260/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Gerechtshof te Leeuwarden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Tožena stranka: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Gerechtshof te Leeuwarden – Razlaga členov 13 B(d), točka 6, in 17 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. Maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) in členov 135(1)(g), 168 in 169 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. Novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Odbitek vstopnega davka – Davčni zavezanec, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo na področju pokojnin ustanovil pokojninski sklad, da bi zagotovil pokojnine

svojim delavcem, ki so vključeni v ta sklad – Odbitek vstopnega davka, ki se nanaša na storitve, ki so bile opravljene zanj za upravljanje pokojninskega sklada

Izrek

Člen 17 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. Maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da je davčni zavezanec, ki je ustanovil pokojninski sklad, ki je pravno in davčno ločen subjekt, kot je ta v postopku v glavni stvari, za zagotovitev pokojninskih pravic svojim zaposlenim in bivšim zaposlenim, upravičen do odbitka DDV, ki ga je plačal za storitve v zvezi z upravljanjem in delovanjem tega sklada, če obstoj neposredne in takojšnje povezave izhaja iz vseh okoliščin zadevnih transakcij.

(¹) UL C 98, 31.3.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – „Evita-K“ EOOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Zadeva C-78/12) (¹)

(Direktiva 2006/112/ES — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Dobava blaga — Pojem — Pravica do odbitka — Zavrnitev — Dejanska izvedba obdavčljive transakcije — Uredba (ES) št. 1760/2000 — Sistem za identifikacijo in registracijo govedí — Ušesne znamke)

(2013/C 260/19)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Evita-K“ EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad Sofia-grad – Razlaga členov 14(1), 178(a), 185(1), 226, točka 6, in člena 242 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Pravica do odbitka vstopnega DDV za nakup živali – Dokaz o opravljeni dobavi blaga – Obstoj obveznosti, da se v računih navedejo ušesne znamke živali, za katere veterinarska zakonodaja Skupnosti določa obveznost identifikacije – Obstoj obveznosti dokaza lastninske pravice dobavitelja.

Izrek

1. Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da v okviru uveljavljanja pravice do odbitka davka na dodano vrednost pojem „dobava blaga“ v smislu te direktive in dokaz dejanske izvršitve take dobave nista povezana z obliko pridobitve lastninske pravice na zadevnem blagu. Predložitevno sodišče mora v skladu z nacionalnimi pravili o dokazovanju opraviti splošno presojo vseh elementov in okoliščin dejanskega stanja spora, o katerem odloča, da bi ugotovilo, ali so bile dobave blaga v postopku v glavni stvari dejansko opravljene in ali je, odvisno od primera, na njihovi podlagi mogoče uveljavljati pravico do odbitka.
2. Člen 242 Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da davčnim zavezancem, ki niso kmetje, ne nalaga, naj v knjigovodstvu izkazujejo predmet dobav blaga, ki jih opravljajo, kadar gre za živali, in dokazujejo njihovo obvladovanje v skladu z mednarodnim računovodskim standardom MRS 41 „Kmetijstvo“.
3. Člen 226, točka 6, Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da davčnemu zavezancu, ki opravlja dobave blaga, pri katerem gre za živali, za katere velja sistem identifikacije in registracije, določen z Uredbo (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedí ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, ne nalaga, naj v računih v zvezi s temi dobavami navede ušesne znamke teh živali.
4. Člen 185(1) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da dovoljuje popravek odbitka davka na dodano vrednost le, če je bil zadevni davčni zavezanec prej upravičen do odbitka tega davka pod pogoji iz člena 168(a) te direktive.

(¹) UL C 133, 5.5.2012.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgija) – Eurofit SA proti Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Zadeva C-99/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Uredba (EGS) št. 3665/87 — Izvozna nadomestila — Preusmeritev blaga, namenjenega za izvoz — Izvoznikova obveznost povračila — Nesporočitev podatkov v zvezi z zanesljivostjo sopogodbjenika, osumljenega goljufije, s strani pristojnih organov — Višja sila — Neobstoj)

(2013/C 260/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Eurofit SA

Tožena stranka: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de première instance de Bruxelles – Razlaga določb Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351, str. 1) – Obveznost izvoznika, da vrne prejeta nadomestila v primeru preusmeritve proizvodov – Nesporočitev zahtevanih informacij ali posredovanje napačnih informacij s strani pristojnih organov izvozniku, ki pomeni višjo silo v smislu navedene uredbe

Izrek

Opustitev pristojnih carinskih organov obveščanja izvoznika o obstoju tveganja, da je njegov sopogodbjenik storil kaznivo dejanje goljufije, ne pomeni višje sile v smislu določbe Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994, in posebej člena 11(1), tretji pododstavek, prva alineja, te uredbe. Čeprav taka opustitev lahko pomeni izjemen primer v smislu člena 11(1), tretji pododstavek, druga alineja, Uredbe št. 3665/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2945/94, pa tega izvoznika ne more razbremeniti obveznosti povračila neupravičeno prejetih izvoznih nadomestil, saj je ta oproščen le plačila kazni na podlagi tega člena 11.

⁽¹⁾ UL C 138, 12.5.2012.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Plovdiv – Bolgarija) – AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD proti Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zadeva C-124/12) ⁽¹⁾

(Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člena 168(a) in 176 — Pravica do odbitka — Stroški pridobitve blaga in storitev, namenjenih osebjem — Osebe, ki je napoteno k davčnemu zavezancu, ki uveljavlja pravico do odbitka, zaposleno pa je pri drugem davčnem zavezancu)

(2013/C 260/21)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Plovdiv

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Administrativen sad Plovdiv – Razlaga členov 168(a) in 176 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Področje uporabe – Omejitev pravice do odbitka vstopnega davka – Družba, ki nima svojega osebja, ampak najema delavce za polni delovni čas na podlagi pogodbe o posredovanju delavcev, ki so zaposleni pri drugem podjetju – Zavrnitev pravice do odbitka DDV za stroške prevoznih storitev, delovnih oblačil in varovalne opreme ter za izplačane izdatke za službena potovanja, ker so te storitve brezplačne za fizične osebe, ki delajo za to družbo, ne da bi bile v njej zaposlene

Izrek

1. Člena 168(a) in 176, drugi odstavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki določa, da davčni zavezanec, ki uveljavlja stroške za prevozne storitve, delovna oblačila in varovalno opremo ter za izplačane izdatke za službena potovanja zaposlenih pri tem davčnem zavezancu, nima pravice do odbitka davka na dodano vrednost za te stroške, ker mu je te osebe posredovalo drugo

podjetje in jih v smislu te zakonodaje ni mogoče šteti za osebe davčnega zavezanca, čeprav je mogoče šteti, da imajo ti stroški neposredno in takojšnjo vez s splošnimi stroški, ki so povezani z vsemi njegovimi gospodarskimi dejavnostmi.

2. Člen 176, drugi odstavek, Direktive 2006/12 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da ob pristopu k Evropski uniji država članica omeji pravico do odbitka davka, s tem da uvede nacionalno zakonsko določbo, ki določa izključitev pravice do odbitka za blago ali storitve, ki so namenjeni brezplačnim dobavam, ali storitvam, ali dejavnostim, ki niso gospodarska dejavnost davčnega zavezanca, čeprav zakon, ki je veljal do tega pristopa, take izjeme ni določal.

Nacionalno sodišče mora nacionalne določbe v postopku v glavni stvari razlagati, kolikor je to mogoče, v skladu s pravom Unije. Če bi se izkazalo, da je takšna razlaga nemogoča, nacionalno sodišče teh določb ne sme uporabiti, saj niso v skladu s členom 176, drugi odstavek, Direktive 2006/112.

(¹) UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Consiglio Nazionale dei Geologi proti Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato in Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato proti Consiglio Nazionale dei Geologi

(Zadeva C-136/12) (¹)

(Člen 267, tretji odstavek, PDEU — Obseg obveznosti sodišč, ki odločajo na zadnji stopnji, da vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 101 PDEU — Kodeks ravnanja, ki ga je sprejela poklicna zbornica in ki prepoveduje uporabo tarif, ki niso skladne z dostojanstvom poklica)

(2013/C 260/22)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Toženi stranki: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga člena 267, tretji odstavek, PDEU – Obseg obveznosti sodišč, ki odločajo na zadnji stopnji, da vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe – Pojem „huda in očitna kršitev prava Unije“ – Postopkovna pravila in načela države članice, ki nacionalnemu sodišču na eni strani prepovedujejo, da predloži Sodišču očitno nedopustna vprašanja, ki jih je predlagala ena od strank, in na drugi strani, da po uradni dolžnosti ta vprašanja preoblikuje – Razlaga člena 101 PDEU, Uredbe Sveta (EGS) št. 2137/85 z dne 25. julija 1985 o Evropskem gospodarskem interesnem združenju (EGIZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 83), Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, str. 22) in Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36) – Kodeks ravnanja, ki ga je sprejela poklicna zbornica in ki prepoveduje uporabo tarif, ki niso skladne z dostojanstvom poklica (decoro e dignità professionale) ter z obsegom in kakovostjo opravljenih storitev – Uporaba nacionalnih pravil na področju konkurence, ki so strožja od pravil Unije

Izrek

1. Člen 267, tretji odstavek, PDEU je treba razlagati tako, da mora predložitevno sodišče *sámo* določiti in oblikovati vprašanja za predhodno odločanje glede razlage prava Unije, za katera presodi, da so upoštevna za rešitev spora o glavni stvari. Nacionalna pravila, ki bi posegala v to pristojnost, naj se ne uporabijo.
2. Pravila, kot so določena v kodeksu ravnanja pri izvajanju poklica geologa v Italiji, ki ga je Consiglio nazionale dei geologi sprejel 19. decembra 2006, kakor je bil nazadnje spremenjen 24. marca 2010, ki kot merilo za določanje honorarjev geologov poleg kakovosti in pomembnosti storitve določajo tudi dostojanstvo poklica, pomenijo sklep podjetniškega združenja v smislu člena 101(1) PDEU, katerega posledica bi lahko bila omejevanje konkurence na notranjem trgu. Predložitevno sodišče mora ob upoštevanju celotnega okvira, v katerem ta kodeks učinkuje, vključno z nacionalnim pravnim okvirom in prakso nacionalne geološke zbornice glede uporabe navedenega kodeksa, presoditi, ali je navedena posledica prisotna v obravnavanem primeru. Navedeno sodišče mora preveriti tudi, ali se lahko pravila tega kodeksa ob upoštevanju vseh upoštevanih elementov, ki jih ima to sodišče na voljo, zlasti ker se sklicujejo na merilo v zvezi z dostojanstvom poklica, štejejo za nujna za uresničevanje legitimnega cilja, ki je povezan z jamstvi za uporabnike storitev geologov.

(¹) UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hovrätten för Nedre Norrland – Švedska) – ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB proti Franku Kootu, Evergreen Investments AB

(Zadeva C-147/12) ⁽¹⁾

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Pristojno sodišče — Posebne pristojnosti v „zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji“ in „zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti“)

(2013/C 260/23)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Hovrätten för Nedre Norrland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Toženi stranki: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall – Razlaga člena 5, točki 1 in 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) – Vključitev ali ne vključitev vseh sporov v zvezi z odškodninami v posebne pristojnosti na področju pogodb ali na področju deliktov ali kvazideliktov – Sodni postopek, sprožen v državi članici A zoper fizično osebo, ki ima stalno prebivališče v državi članici B in je član uprave delniške družbe s sedežem v državi članici A, in zoper delniško družbo s sedežem v državi članici B, ki ima v družbi s sedežem v državi članici A večinski delež – Tožba za ugotovitev odgovornosti člana uprave delniške družbe za dolgove te družbe, ki so posledica tega, da član uprave ni sprejel formalnih ukrepov za nadzor ekonomskega položaja družbe – Tožba za ugotovitev odgovornosti lastnika delniške družbe za drugega, v primeru nadaljevanja poslovanja družbe kljub podkapitalizaciji družbe in kljub zakonski obveznosti, da razglasi likvidacijo

Izrek

1. Izraz „zadeve v zvezi z delikti ali kvazidelikti“ iz člena 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da zajema tožbe, kakršni sta v postopku v glavni stvari, upnika delniške družbe, ki skuša dokazati, da sta za dolgove te družbe odgovorna član njenega upravnega odbora in delničar, ker sta navedeni družbi omogočila nadaljevanje poslovanja, čeprav je bila podkapitalizirana in bi jo bilo treba likvidirati.

2. Izraz „kraj, kjer je [nastal] ali kjer grozi škodni dogodek“ iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da je navedeni kraj pri tožbah, ki se nanašajo na ugotovitev, ali sta član upravnega odbora ter delničar družbe odgovorna za njene dolgove, kraj, na katerega se navezujeta opravljane dejavnosti navedene družbe in njen finančni položaj, povezan s temi dejavnostmi.

3. Dejstvo, da je prvotni upnik zadevno terjatev prenesel na drugo osebo, v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, ne vpliva na določitev pristojnega sodišča na podlagi člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.

⁽¹⁾ UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte di Appello di Roma – Italija) – Martini SpA proti Ministero delle Attività Produttive

(Zadeva C-211/12) ⁽¹⁾

(Kmetijstvo — Ureditev uvoznih dovoljenj — Uredba (ES) št. 1291/2000 — Člen 35(4)(c) — Varščine, položene ob izdaji dovoljenj ali potrdil — Uvozno dovoljenje ali potrdilo — Prepozna predložitev dokazila njegove uporabe — Kazni — Izračun zaseženega zneska — Uredba (ES) št. 958/2003 — Tarifne kvote)

(2013/C 260/24)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte di Appello di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martini SpA

Tožena stranka: Ministero delle Attività Produttive

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Corte di Appello di Roma – Razlaga člena 35 Uredbe Komisije (ES) št. 1291/2000 z dne 9. junija 2000 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil o vnaprejšnji določitvi za kmetijske proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 29, str. 145) – Varščine, položene ob vlogi za izdajo potrdil ali dokazil v zvezi z uvozom – Določitev zneska, ki se zaseže za količine, za katere dokaz v zvezi z izvoznim dovoljenjem, ki določa izvozno nadomestilo vnaprej, ni bil predložen v predpisanem roku

Izrek

1. Člen 35 Uredbe Komisije (ES) št. 1291/2000 z dne 9. junija 2000 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil o vnaprejšnji določitvi za kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 325/2003 z dne 20. februarja 2003, je treba razlagati tako, da cilj varščine iz te določbe ni le v tem, da se zagotovi obveznost uvoza, ampak tudi v tem, da se zagotovi predložitev dokazila za uporabo dovoljenja ali potrdila v določenem roku.
2. Člen 35(4)(c) Uredbe št. 1291/2000, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije št. 325/2003, je treba razlagati tako, da se, če se dokazilo o pravilno izvedenem uvozu predloži prepozno, znesek, ki se zaseže za količine, za katere dokazilo ni bilo predloženo v roku, določenem v členu 35(4)(a) istega odstavka, izračuna na podlagi stopnje varščine, ki se je dejansko uporabila ob vlogi za izdajo potrdil ali dokazil v zvezi s tem uvozom. Za to razlago ni pomembno, ali je bila varščina položena na podlagi višje stopnje, kot je tista, ki se je uporabljala za ostale uvoze za isto vrsto proizvoda, kot je uvoženi proizvod, ob upoštevanju dejstva, da je bil slednji oproščen uvoznih dajatev.

⁽¹⁾ UL C 194, 30.6.2012.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 in C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 in C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 in C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 in C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) proti Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (od C-228/12 do C-232/12, C-255/12 in C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 in C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Združene zadeve od C-228/12 do C-232/12 in od C-254/12 do C-258/12) ⁽¹⁾

(Omrežja in storitve elektronskih komunikacij — Direktiva 2002/20/ES — Člen 12 — Upravne pristojbine, naložene podjetjem zadevnega sektorja — Nacionalna ureditev, ki operaterjem elektronskih komunikacij nalaga plačilo pristojbine, namenjene kritju stroškov delovanja nacionalnih regulativnih organov)

(2013/C 260/25)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitev sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 in C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 in C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 in C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 in C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Tožene stranke: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (od C-228/12 do C-232/12, C-255/12 in C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 in C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

ob udeležbi: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, od C-255/12 do C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 in C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 in C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 in C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Razlaga člena 12 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337) – Upravne pristojbine, naložene podjetjem – Ureditev, ki določa, da vse stroške nacionalnih regulativnih organov, ki jih ne krije država, krijejo podjetja iz zadevnega sektorja glede na prihodke, ki so jih imela od prodaje blaga ali opravljanja upoštevanih storitev.

Izrek

Člen 12 Direktive 2002/20/ES [E]vropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi katere je podjetjem, ki zagotavljajo elektronske komunikacijske storitve in omrežja, naložena pristojbina, namenjena kritju stroškov nacionalnega regulativnega organa, ki jih ne krije država, in katere znesek se določi ob upoštevanju prihodkov, ki jih ustvarijo ta podjetja, pod pogojem, da je ta pristojbina namenjena izključno kritju stroškov z zvezi z dejavnostmi, navedenimi v odstavku (1)(a) te določbe, da skupni prihodki, pridobljeni na podlagi navedene pristojbine, ne presegajo vseh stroškov, povezanih s temi dejavnostmi, in da se ta pristojbina podjetjem naloži objektivno, transparentno in sorazmerno, kar mora preveriti predložitev sodišče.

⁽¹⁾ UL C 217, 21.7.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Sky Italia Srl proti Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Zadeva C-234/12) ⁽¹⁾

(Razširjanje televizijskih programov — Direktiva 2010/13/EU — Člena 4(1) in 23(1) — Oglaševalski vložki — Nacionalna zakonodaja, ki za izdajatelje plačljivih televizijskih programov predpisuje maksimalni programski čas, ki je krajši od časa, določenega za druge izdajatelje — Enako obravnavanje — Svoboda opravljanja storitev)

(2013/C 260/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sky Italia Srl

Tožena stranka: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ob udeležbi: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio – Razlaga člena 4 Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, str. 1) – Razlaga členov 49 PDEU, 56 PDEU in 63 PDEU ter člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 10 EKČP, kakor ga razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice – Najvišji odstotek programskega časa, namenjen za oglaševanje – Nacionalna zakonodaja, ki za plačniške izdajatelje televizijskih programov predpisuje manjši odstotek programskega časa kot je odstotek, določen za druge izdajatelje

Izrek

Člen 4(1) Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah), načelo enakega obravnavanja in člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotujejo nacionalnemu pravilu, kot je to v postopku v glavni stvari, ki predpisuje časovne omejitve televizijskega oglaševalskega prostora, ki so za izdajatelje plačljivih televizijskih programov strožje od omejitev, določenih za brezplačne, če je upoštevano načelo sorazmernosti, kar mora preučiti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 217, 21.7.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd proti Asda Stores Ltd

(Zadeva C-252/12) ⁽¹⁾

(Znamke — Uredba (ES) št. 207/2009 — Členi 9(1)(b) in (c), 15(1) in 51(1)(a) — Razlogi za razveljavitev — Pojem „resna in dejanska uporaba“ — Znamka, ki se uporablja v povezavi z drugo znamko ali kot del sestavljene znamke — Barva ali kombinacija barv, v kateri se znamka uporablja — Ugled)

(2013/C 260/27)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Tožena stranka: Asda Stores Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) – Razlaga členov 9(1)(b) in (c), 15 in 51 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (kodificirano besedilo) – Pojem „resna in dejanska uporaba“ znamke – Kombinirana uporaba figurativne in besedne znamke, ki sta bili registrirani ločeno – Znamka, ki ni registrirana v barvi, vendar se uporablja v določeni barvi, tako da del javnosti barvo povezuje z znamko

Izrek

- Člena 15(1) in 51(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti je treba razlagati tako, da je pogoj „resne in dejanske uporabe“ v smislu teh določb lahko izpolnjen, kadar je figurativna znamka Skupnosti uporabljena le v kombinaciji z besedno znamko Skupnosti, ki prekriva figurativno znamko, pri čemer je kombinacija obeh

znamk tudi sama registrirana kot znamka Skupnosti, če razlike med obliko, v kateri se znamka uporablja, in obliko, v kateri je bil znamka registrirana, ne spremenijo razlikovalnega učinka navedene znamke, kakor je bila registrirana.

2. Člen 9(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 je treba razlagati tako, da kadar znamka Skupnosti ni registrirana v barvi, vendar jo njen imetnik pretežno uporablja v barvi ali kombinaciji posameznih barv, tako da to znamko velik del javnosti povezuje s to barvo ali kombinacijo barv, so barva ali barve, ki jih tretja oseba uporablja za predstavitev znaka, v zvezi s katerim se očita, da posega v navedeno znamko, upoštevne pri celoviti presoji verjetnosti zmede ali celoviti presoji neupravičenega izkoriščanja v smislu te določbe.
3. Člen 9(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009 je treba razlagati tako, da je okoliščina, da tudi tretjo osebo, ki uporablja znak, ki naj bi posegal v registrirano znamko, velik del javnosti povezuje z barvo ali kombinacijo posameznih barv, ki jih uporablja za predstavitev tega znaka, lahko upoštevni dejavnik v okviru celovite presoje verjetnosti zmede in neupravičenega izkoriščanja v smislu te določbe.

(¹) UL C 227, 28.7.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – Citroën Belux NV proti Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Zadeva C-265/12) (¹)

(Člen 56 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Direktiva 2005/29/ES — Nepošteno poslovne prakse — Varstvo potrošnikov — Vezani posli, ki vsebujejo vsaj eno finančno storitev — Prepoved — Izjeme)

(2013/C 260/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Citroën Belux NV

Nasprotna stranka: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Hof van beroep te Brussel - Belgija – Razlaga člena 56 PDEU in člena 3(9) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22) – Nacionalna ureditev s področja varstva potrošnikov, na podlagi katere je s pridržkom taksativno naštetih izjem splošno prepovedan vsak vezani posel, takoj ko je vsaj en sestavni del finančna storitev

Izrek

Člen 3(9) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) in člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta določbi države članice, kot je določba v postopku v glavni stvari, ki razen v primerih, izčrpno navedenih v nacionalni zakonodaji, splošno prepoveduje vsak vezani posel, ki se ponudi potrošnikom in katerega vsaj en sestavni del je finančna storitev.

(¹) UL C 258, 25.8.2012.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. proti Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Zadeva C-299/12) (¹)

(Varstvo potrošnikov — Uredba (ES) št. 1924/2006 — Prehranske in zdravstvene trditve na živilih — Člen 2(2), točka 6 — Pojem „trditve v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezn“ — Člen 28(2) — Izdelki z blagovno znamko ali trgovskim imenom — Prehodni ukrepi)

(2013/C 260/29)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Tožena stranka: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Nejvyšší správní soud – Razlaga členov 1(3), 2(2), točka 6, in 28(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, str. 9) – Pojem „trditev v zvezi z zmanjšanjem tveganja za bolezní“ – Trditev na embalaži proizvoda, v skladu s katero „ta proizvod vsebuje dodatek kalcija in vitamina D3, ki prispeva k zmanjšanju dejavnika tveganja za razvoj osteoporoze in zlome“

Izrek

1. Člen 2(2), točka 6, Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 116/2010 z dne 9. februarja 2010, je treba razlagati tako, da ni treba, da zdravstvena trditev, da bi se lahko štela za „trditev v zvezi z zmanjšanjem dejavnikov tveganja za razvoj bolezní“ v smislu te določbe, nujno izrecno vključuje navedbo, da uživanje neke vrste živil, nekega živila ali ene od njegovih sestavin „znatno“ zmanjšuje dejavnik tveganja za razvoj človeške bolezní.
2. Člen 28(2) Uredbe št. 1924/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 116/2010, je treba razlagati tako, da reklamno besedilo na embalaži živila lahko pomeni blagovno znamko ali trgovsko ime v smislu te določbe, pod pogojem, da je kot taka znamka ali tako ime varovano z ureditvijo, ki se uporablja. Nacionalno sodišče mora ob upoštevanju vseh dejanskih in pravnih okoliščin zadeve, o kateri odloča, preveriti, ali je to sporočilo res tako varovana blagovna znamka ali trgovsko ime.
3. Člen 28(2) Uredbe št. 1924/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 116/2010, je treba razlagati tako, da se nanaša samo na živila z blagovno znamko ali trgovskim imenom, ki ga je treba šteti za prehransko ali zdravstveno trditev v smislu te uredbe in je v tej obliki obstajalo že pred 1. januarjem 2005.

(¹) UL C 273, 8.9.2012.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 18. julija 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Metro Cash & Carry Danmark ApS proti Skatteministeriet

(Zadeva C-315/12) (¹)

(Trošarina — Direktiva 92/12/EGS — Členi od 7 do 9 — Direktiva 2008/118/ES — Členi od 32 do 34 — Gibanje trošarinskih proizvodov znotraj Skupnosti — Uredba (EGS) št. 3649/92 — Člena 1 in 4 — Poenostavljeni spremni dokument za gibanje trošarinskih izdelkov — Izvod 1 — Dejavnost „cash & carry“ — Proizvodi, dani v porabo v eni državi članici, ki se skladiščijo v komercialne namene v drugi državi članici, ali proizvodi, ki jih kupijo fizične osebe za lastno uporabo in jih same prevažajo — Žgane pijače — Neobstoje obveznosti preverjanja dobavitelja)

(2013/C 260/30)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Højesteret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Højesteret – Razlaga člena 7(4) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179), člena 34(1) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L 9, str. 12) in Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za porabo v državi članici odpreme (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 216) – Trošarina – Proizvodi, ki jih kupijo fizične osebe za lastno uporabo – Obstoje obveznosti podjetja iz neke države članice zagotoviti prejem izvoda 1 poenostavljenega spremnega dokumenta pri prodaji alkohola v svojih trgovinah v navedeni državi članici državljanom drugih držav članic, ki ob nakupu pokažejo kartico trgovine, izdano na ime podjetij s sedežem v drugih državah članicah, in kadar so imetniku kartice na kraju samem izročene alkoholne pijače, da bi jih sam prepeljal v državo članico, v kateri ima stalno prebivališče

Izrek

1. Člene od 7 do 9 Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/108/EGS z dne 14. decembra 1992, in člena 1 in 4 Uredbe Komisije (EGS) št. 3649/92 z dne 17. decembra 1992 o poenostavljenem spremnem dokumentu za gibanje trošarinskih izdelkov v Skupnosti, ki so bili sproščeni za

porabo v državi članici odpreme je treba razlagati tako, da gospodarskemu subjektu, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ne nalagajo, da mora preveriti, ali kupci, ki prihajajo iz drugih držav članic, nameravajo trošarinske proizvode uvoziti v drugo državo članico in, če je to potrebno, ali se tak uvoz opravlja v zasebne ali v komercialne namene.

2. Člene od 32 do 34 Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS je treba razlagati tako, da členov od 7 do 9 Direktive 92/12, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/108, ne spreminjajo bistveno in v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, ne utemeljujejo drugačnega odgovora na prvo vprašanje.
3. Člen 8 Direktive 92/12, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/108, je treba razlagati tako, da lahko pokriva nakup trošarinskih proizvodov v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, kadar te proizvode kupijo fizične osebe za lastno uporabo in jih same prevažajo, kar morajo v vsakem posameznem primeru preveriti pristojni nacionalni organi.

(¹) UL C 258, 25.8.2012.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. julija 2013 – Evropska komisija proti Republiki Ciper

(Zadeva C-412/12) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 1999/31/ES — Odlaganje odpadkov na odlagališčih — Delovanje brez načrta prilagoditve odlagališča — Obveznost zaprtja)

(2013/C 260/31)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Zavvos in D. Düsterhaus, agenta)

Tožena stranka: Republika Ciper (zastopnika: M. Chatzigeorgiou in K. Lykourgos, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 14 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 228) – Nadaljevanje delovanja odlagališč v Lefkosiji in Limassolu brez načrta prilagoditve odlagališča

Izrek

1. Republika Ciper s tem, da ni zaprla vseh odlagališč nenadzorovanega odstranjevanja odpadkov (XADA), ki delujejo na njenem ozemlju oziroma s tem, da ni izpolnila zahtev iz Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 14 te direktive.
2. Republiki Ciper se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 366, 24.11.2012.

Predlog za izdajo mnenja, ki ga je vložila Evropska komisija na podlagi člena 218(11) PDEU

(Mnenje 2/13)

(2013/C 260/32)

Jezik postopka: vsi uradni jeziki

Vlagateljica predloga

Evropska komisija (zastopniki: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger in B. Smulders, agenti)

Vprašanje, predloženo Sodišču

Ali je osnutek sporazuma o pristopu Evropske unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin združljiv s Pogodbama?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgerichts Baden-Württemberg (Nemčija) 7. maja 2013 – Birgit Wagener proti Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Zadeva C-250/13)

(2013/C 260/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgerichts Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Birgit Wagener

Tožena stranka: Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, v katerem je nemški urad za družinske dajatve 17. oktobra 2012 na podlagi člena 10(1)(a) Uredbe (EGS) št. 574/72⁽¹⁾ za obdobje od oktobra 2006 do novembra 2011 priznal in plačal (s poračunom) otroški dodatek v višini razlike med tem dodatkom in družinskim dodatkom Švicarske konfederacije, švicarski družinski dodatek iz švicarskih frankov v eure pretvoriti v skladu s členom 107(1) Uredbe (EGS) št. 574/72, členom 107(6) Uredbe (EGS) št. 574/72 ali členom 90 Uredbe (ES) št. 987/2009⁽²⁾ v povezavi s Sklepom št. H3 z dne 15. oktobra 2009⁽³⁾ o datumu, ki se upošteva pri določanju menjalnih tečajev iz člena 90 Uredbe (ES) št. 987/2009 (UL 2010, C 106, str. 56)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da je treba pretvorbo opraviti v celoti ali deloma v skladu s členom 107(6) Uredbe (EGS) št. 574/72: ali je v okoliščinah iz prvega vprašanja upošteveni datum za pretvorbo datum plačila tuje dajatve, ki se vračuna, ali datum plačila domače dajatve, od katere se odbije tuja dajatve?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje, da je treba pretvorbo opraviti v celoti ali deloma v skladu s členom 107(1) Uredbe (EGS) št. 574/72: kako je treba v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, ugotoviti referenčno obdobje iz člena 107(2) in (4) Uredbe (EGS) št. 574/72? Ali je za pretvorbo odločilno, kdaj je švicarski nosilec priznal ali plačal družinske dajatve, ki se vračunajo?
4. Če je odgovor na prvo vprašanje, da je treba pretvorbo opraviti v celoti ali deloma v skladu s členom 90 Uredbe (ES) št. 987/2009 v povezavi s Sklepom št. H3 z dne 15. oktobra 2009: v skladu s katero določbo (točka 2, točka 3(a) ali točka 3(b)) Sklepa št. H3 z dne 15. oktobra 2009 in kako naj se opravi pretvorba družinskih dajatev, če nacionalno pravo v zvezi z domačimi družinskimi dajatvami določa njihovo izključitev (člen 65(1) točka 2, EStG) in se dajatev priznava samo na podlagi prava Unije? Ali je za pretvorbo odločilno, kdaj je švicarski nosilec družinske dajatve priznal ali plačal?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (Konsolidirano besedilo – UL L 28, 30.1.1997, str. 1) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83)

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, str. 1)

⁽³⁾ Sklep št. H3 z dne 15. oktobra 2009 o datumu, ki se upošteva pri določanju menjalnih tečajev iz člena 90 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2010, C 106, str. 56)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 13. maja 2013 – Elena Recinto-Pfingsten proti Swiss International Air Lines AG

(Zadeva C-259/13)

(2013/C 260/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshofs

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Elena Recinto-Pfingsten

Tožena stranka: Swiss International Air Lines AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba⁽¹⁾ Sporazum med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu z dne 21. junija 1999, kakor je bil spremenjen s Sklepom št. 2/2010⁽²⁾ Odbora Skupnosti in Švice za zračni promet z dne 26. novembra 2010, razlagati tako, da Uredba (ES) št. 261/2004⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 v skladu s svojim členom 3(1)(a) velja tudi za potnike, ki z letališč v Švici odhajajo v tretjo državo?

⁽¹⁾ Sporazum med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu – Zaključni akti – Skupna pojasnila – Informacija o začetku veljavnosti sedmih sporazumov s Švicarsko konfederacijo na področjih svobode gibanja, zračnega prometa, železniškega in cestnega prevozu potnikov in blaga, nekaterih vidikov vladnih naročil, znanstvenega in tehnološkega sodelovanja, vzajemnega priznavanja ugotavljanja skladnosti in trgovine s kmetijskimi proizvodi (UL 2002 L 114, str. 73).

⁽²⁾ Sklep št. 2/2010 Skupnega odbora skupnosti in Švice za zračni promet, ki je bil ustanovljen na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu z dne 26. novembra 2010 o nadomestitvi Priloge k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu (UL L 347, str. 54).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek, 8 str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 24. maja 2013 –
T-Mobile Austria GmbH proti Telekom-Control-
Kommission**

(Zadeva C-282/13)

(2013/C 260/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: T-Mobile Austria GmbH

Tožena stranka: Telekom-Control-Kommission

Intervenienti: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubaï SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Druge stranke: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 4 in 9b Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES⁽¹⁾ z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), ter člen 5(6) Direktive 2002/20/ES⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da konkurentu v nacionalnem postopku iz člena 5(6) Direktive o odobritvi priznavajo položaj „prizadete“ osebe v smislu člena 4(1) okvirne direktive?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 33.

⁽²⁾ UL L 108, str. 21., kot je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, UL L 337, str. 37.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. maja
2013 vložilo Finanzgericht München (Nemčija) – Data I/O
GmbH proti Hauptzollamt München**

(Zadeva C-297/13)

(2013/C 260/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Data I/O GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt München

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba opombo 2(a) k oddelku XVI⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba proizvode, ki izpolnjujejo pogoje za to, da se uvrstijo kot deli v smislu tarifne številke 8473 kombinirane nomenklature (v nadaljevanju: KN) in za to, da se uvrstijo kot samostojni pod kakšno drugo tarifno številko poglavja 84 KN ali pod tarifno številko poglavja 85 KN, uvrstiti pod drugo tarifno številko, ker tarifna številka 8473 KN nima prednosti pred drugimi tarifnimi številkami poglavja 84 in tarifnimi številkami poglavja 85 KN?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z uredbami Komisije (ES) št. 2031/2001 z dne 6. avgusta 2001 (UL L 279, str. 1), št. 1832/2002 z dne 1. avgusta 2002 (UL L 290, str. 1), št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL L 281, str. 1) in št. 1810/2004 z dne 7. septembra 2004 (UL L 327, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Bundesgerichtshofs (Nemčija) 6. junija 2013 – Novo
Nordisk Pharma GmbH proti Corinni Silber**

(Zadeva C-310/13)

(2013/C 260/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Novo Nordisk Pharma GmbH

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Corinna Silber

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 13 Direktive 85/374/ES⁽¹⁾ razlagati tako, da ta direktiva na splošno ne posega v nemški sistem odgovornosti za zdravila, saj gre za „poseben sistem odgovornosti“, tako da se bo lahko nacionalni sistem odgovornosti za zdravila razvijal naprej, ali pa je treba določbo razlagati tako, da se konstitutivni elementi odgovornosti za zdravila, kakor so veljali ob notifikaciji te direktive (30. julij 1985), ne smejo širiti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (85/374/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 257).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Thüringer Oberlandesgericht (Nemčija) 11. junija 2013 – Udo Rätzke proti S+K Handels GmbH

(Zadeva C-319/13)

(2013/C 260/38)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Thüringer Oberlandesgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Udo Rätzke

Tožena stranka: S+K Handels GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. oktobra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov ⁽¹⁾

razlagati tako,

da velja za trgovca (od 30. novembra 2011) obveznost opremljanja televizorjev z nalepkami, samo če je dobavitelj te televizorje v skladu s členom 3(1)(a) navedene uredbe (po 30. novembru 2011) že dobavljal z ustrežno nalepko,

ali pa velja za trgovca obveznost označevanja (od 30. novembra 2011) tudi takšnih televizorjev, ki jih dobavitelj pred 30. novembrom 2011 ni opremil z ustrežno nalepko, zaradi česar je trgovec dolžan (pravočasno, naknadno) zahtevati nalepke za takšne televizorje?

⁽¹⁾ UL L 314, str. 64.

Pritožba, ki jo je Consultadoria e Serviços, L.da vložila 14. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 10. aprila 2013 v zadevi T-360/11, Fercal – Consultadoria e Serviços proti UUNT – Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Zadeva C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Fercal – Consultadoria e Serviços, L.da (zastopnik: A.J. Rodrigues, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Predlog

— Pritožnica predlaga, naj [...] se ugotovi dopustnost tožbe in:

(a) razveljavi sodba z dne 10. aprila 2013 petega senata [Splošnega] sodišča v zadevi T-360/11, ki je bila vročena 11. aprila 2013 in, posledično, v skladu z določbami prava Skupnosti, ki se uporabijo, razveljavi odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 8. aprila 2011, v zadevi [...] R 2355/2010-2;

(b) ugotovi veljavnost znamke tožeče stranke.

(c) nasprotni stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Pritožnica navaja, da člen 60 Uredbe o znamki Skupnosti ⁽¹⁾ glede vložitve in oblike pritožbe in njene obrazložitve določa, da jo je treba vložiti pisno v roku dveh mesecev in da je treba vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo, torej njeno obrazložitev, v roku štirih mesecev od datuma obvestila o odločbi.

— Obrazložitev pritožbe je bila poslana po pošti 27. januarja 2011 in je bila prejeta 2. februarja 2011, torej po izteku roka štirih mesecev iz člena 60 Uredbe o znamki Skupnosti.

— Računanje rokov in način vložitve sta urejena v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189).

— V skladu s pravilom 70(1) in (2) se rok, ki je določen v dnevih, tednih, mesecih ali letih šteje od dneva, ki sledi dnevu, ko je bila opravljena vročitev, ta pa je bila opravljena ko je bil prejet vročeni dokument.

— Če je rok, kot v tej zadevi, izražen v mesecih se izteče v četrtem naslednjem mesecu na isti dan (pravilo 70(4)).

— Ta rok ne teče, če so podane okoliščine, ki preprečujejo ukrepanje in višja sila, za katere ni odgovorna nobena izmed strank.

— Ker je bila vročitev tožeči stranki opravljena 27. septembra 2010 in ker je ta imela štirimesečni rok za vložitev obrazložitve, je ta rok začel teči 28. septembra 2010 in potekel štiri mesece kasneje na isti dan, tj. 28. januarja 2011.

- To pomeni, da mora pritožnica, da ne izgubi svoje pravice, v tem roku ukrepati, torej je njen rok krajši od štirih mesecev.
- Pritožnica je obrazložitev po pošti poslala 27. januarja 2011, torej en dan pred zadnjim dnevom roka.
- Pisanje je bilo nasprotni stranki vročeno 2. februarja 2011, ker je bil vmes konec tedna.
- Pritožnica navaja, da je ravnala v skladu s predpisi in v določenem roku, zaradi česar bi morala biti pritožba dopustna.
- Glede tega navaja, da je bila pritožba vložena v roku dveh mesecev iz člena 60(1) Uredbe o znamki Skupnosti.
- Dodaja, da so bili vzroki za pritožbo pisno vloženi v roku štirih mesecev.
- Pritožnica navaja, da je bila ta obrazložitev vložena po pošti, na katero pa nima vpliva.
- „Vložitev“ na katero se nanaša izpodbijana sodba se ne more razlagati absolutno – ob spoštovanju drugačne razlage ali mnenje – kot prejem s strani nasprotne stranke razen, kadar pritožnica ne ukrepa v roku, ki je določen s predpisi.
- V nasprotju z razlago, ki je sprejeta v izpodbijani sodbi člen 60 Uredbe št.° 207/2009 navaja „v roku štirih mesecev [...] je treba [vložiti pisno izjavo], ki navaja vzroke za pritožbo“, pri čemer pa to ne more pomeniti niti ne more biti namen te diktacije, da mora biti ta obrazložitev prejeta v tem roku, saj se dokumenti vedno ne pošljejo in prejmejo istočasno.
- Res je da mora pritožnica izpolniti obveznost v roku, kar je tudi storila. Ne sme pa se zato sprejeti razlaga, da je to kar šteje datum prejetja, saj bi to pomenilo kršitev načela enakosti glede na različne države in dejstvo, da enaka sredstva za vložitev morda niso na voljo ali se ne zahtevajo, v skladu z Uredbo št.° 2868/95 pa so alternativna.
- Pritožnična razlaga je, da mora pritožnica v tem štirimesečnem roku poslati ali izročiti in da v tej zadevi vložitev obrazložitve ni bila novost niti presenečenje, saj je prej sporočila svoj namen, da vložiti pritožbo.
- Ker je bila s sodbo tožba v celoti zavržena pritožnica meni, da ta krši člen 60 Uredbe o znamki Skupnosti in pravila 61, 62, 63, 64, 65 in 70 Uredbe št.° 2868/95.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (UL L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija) 18. junija 2013 – Ilie Nicolae Nicula proti Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Zadeva C-331/13)

(2013/C 260/40)

Jezik postopka: romuniščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Sibiu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ilie Nicolae Nicula

Toženi stranki: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče določbe člena 6 Pogodbe o Evropski uniji, členov 17, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 110 PDEU ter načelo pravne varnosti in načelo prepovedi *reformatio in peius*, ki sta določeni v pravu [Unije] in v sodni praksi Sodišča, (¹) razlagati tako, da nasprotujejo predpisu, kakršen je OUG št. 9/2013?

(¹) Zadevi Belgocodex (C-381/97) in Belbouab (10/78).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 19. junija 2013 – Nordex Food A/S proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-334/13)

(2013/C 260/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica revizije: Nordex Food A/S

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pri odločitvi o dodelitvi izvoznega nadomestila izhajati iz pravilne predložitve izvoznega dovoljenja v skladu s členom 4(1) Uredbe (ES) št. 800/1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (¹), če je carinski urad izvoza sprejel

izvozno deklaracijo brez predložitve dovoljenja, izvozniku pa je pri tem dovolil, da v določenem roku naknadno predloži dovoljenje, kar je ta izpolnil?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali člen 4(1) Uredbe (ES) št. 800/1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode nujno zahteva predložitev izvoznega dovoljenja že ob vložitvi izvozne deklaracije ali zadostuje, če izvoznik izvozno dovoljenje (ki mu je bilo izdano pred izvozom) predloži šele v postopku za plačilo?
3. Ali lahko izvoznik, ki je najprej predložil ponarejene carinske dokumente o prispetju izvoznega blaga v namembno državo, predloži veljavne carinske dokumente še po poteku rokov, ki so za predložitev določeni v Uredbi (ES) št. 800/1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, in pri tem ohrani svojo pravico, če prepozna predložitev ni vplivala na zamudo pri poteku postopka za plačilo ali ga ovirala, ker je bil zahtevek za nadomestilo najprej zavrjen iz drugih razlogov, kot je nepredložitev takih dokazil o prispetju v namembni kraj, in so bila ta predložena po tem, ko se je ugotovilo, da so ti dokumenti ponarejeni?
4. Ali so podani pogoji za izrek sankcije v skladu s členom 51 Uredbe (ES) št. 800/1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, tudi če izvozno nadomestilo, za katero je bilo zaproseno, sicer ustreza tistemu, ki ga je dejansko treba dodeliti, izvoznik pa je v postopku za plačilo najprej predložil dokumente, na podlagi katerih mu izvozno nadomestilo ne bi moglo biti dodeljeno?

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 25, str. 129).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Scottish Land Court (Združeno kraljestvo) 18. junija 2013 – Robin John Feakins proti The Scottish Ministers

(Zadeva C-335/13)

(2013/C 260/42)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Scottish Land Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Robin John Feakins

Nasprotna stranka: The Scottish Ministers

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 18(2) Uredbe Komisije (ES) št. 795/2004 (¹) razlagati tako, da se uporabi:
 - (a) če kmet izpolnjuje pogoje za uporabo dveh ali več od naslednjih členov: 19, 20, 21, 22, 23, 23a Uredbe Komisije (ES) št. 795/2004 in 37(2), 40, 42(3) in 42(5) Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 (²), ali le
 - (b) če kmet izpolnjuje pogoje za uporabo dveh ali več od členov 19, 20, 21, 22, 23 in 23a Uredbe Komisije (ES) št. 795/2004 ali, ločeno, dveh ali več od členov 37(2), 40, 42(3) in 42(5) Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003?
2. Če je treba člen 18(2) razlagati v skladu s točko (l)(a), ali je ta določba v celoti ali deloma neveljavna zaradi enega ali obeh razlogov, ki jih je navedel pritožnik:
 - (a) ker Komisija pri sprejetju Uredbe (ES) št. 795/2004 ni bila pristojna za sprejetje člena 18(2) ali
 - (b) ker Komisija pri sprejetju Uredbe (ES) št. 795/2004 ni obrazložila člena 18(2)?
3. Če je treba člen 18(2) razlagati v skladu s točko (l)(a) in če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali se člen 18(2) uporablja, če je kmet za kmetijsko gospodarstvo leta 2005 prejel začasno odobritev dodelitve iz nacionalne rezerve na podlagi člena 22 Uredbe Komisije (ES) št. 795/2004, vendar ta dodelitev ni bila prijavljena na obrazcu IAKS do leta 2007, ko je kmet prevzel kmetijsko gospodarstvo?

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 795/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje sheme enotnega plačila, predvidenega v Uredbi Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 44, str. 226).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 40, str. 269).

Pritožba, ki jo Evropska komisija vložila 19. junija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. aprila 2013 v zadevi T-671/11, IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH proti Evropski komisiji

(Zadeva C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: F. Dintilhac, G. Wilms, G. Zavvos, agenti)

Druga stranka v postopku: IPK International - World Tourism Marketing Consultants GmbH

Predlog

Pritožnica predlaga,

- naj se sodba Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. aprila 2013 v zadevi T-671/11 razveljavi;
- naj se tožba IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH z dne 22. decembra 2011 zoper Komisijo zavrne;
- naj se IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH naložijo stroški postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijana sodba je iz več razlogov pravno napačna:

- (a) Ne upošteva sodne prakse Sodišča, v skladu s katero so kompenzacijske obresti namenjene uskladitvi z inflacijo.
- (b) V nasprotju s sodno prakso Sodišča ne razlikuje med kompenzacijskimi in zamudnimi obrestmi in višino obeh obrestnih mer določa na obrestno mero Evropske centralne banke (ECB) za glavne operacije refinanciranja, povečano za dve odstotni točki.
- (c) Vsebuje računsko napako, saj obrestuje kompenzacijske obresti in računa zamudne obresti od 15. aprila 2011.
- (d) Napačno razlaga izpodbijano odločbo in svojo sodbo v zadevi T-297/05 ⁽¹⁾ ter izkrivlja dejstva.
- (e) Ni dovolj obrazložena: iz nje ni mogoče razbrati razlogov za višino izračunanih obresti in dan, od katerega se računajo zamudne obresti, prav tako pa je obrazložitev protislovna.

(f) Krši načela prava Unije o neupravičeni pridobitvi.

⁽¹⁾ Sodba Splošnega sodišča z dne 15. aprila 2011, ZOdl., II-1859.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 24. junija 2013 – Cruz & Companhia Lda proti Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Zadeva C-341/13)

(2013/C 260/44)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Cruz & Companhia Lda

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali se rok za zastaranje pregona iz člena 3(1) Uredbe Sveta (ES, EURATOM) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 ⁽¹⁾ o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti uporablja zgolj za razmerje med Evropsko skupnostjo in nasprotno stranko v pritožbenem postopku kot organom, ki izplačuje pomoči Skupnosti, ali tudi za razmerje med nasprotno stranko v pritožbenem postopku kot organom, ki izplačuje pomoči Skupnosti, in pritožnico kot prejemnico pomoči, za katere je bilo ugotovljeno, da so bile neupravičeno prejete?
2. Če se ugotovi, da se rok iz člena 3(1) Uredbe uporablja tudi za razmerje med organom, ki izplačuje pomoči, in prejemnikom pomoči, za katere je bilo ugotovljeno, da so bile neupravičeno prejete, ali se ta rok uporablja zgolj v primeru upravnih kazni v smislu člena 5 Uredbe Sveta (ES, EURATOM) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 ali tudi v primeru „upravnih ukrepov“ v smislu člena 4(1) iste uredbe, zlasti v primeru ukrepa vračila neupravičeno prejetih zneskov?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalska) 24. junija 2013 – Modelo Continente Hipermercados SA proti Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Zadeva C-343/13)

(2013/C 260/45)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitveno sodišče

Tribunal do Trabalho de Leiria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Modelo Continente Hipermercados SA

Tožena stranka: Autoridade Para As Condições de Trabalho - Centro Local do Lis (ACT)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali združitev družb ob upoštevanju prava Skupnosti, zlasti Direktive [2011/35/EU ⁽¹⁾ in njenega člena 19], implicira prenos odgovornosti za prekršek na prevzemno družbo za ravnanja, ki jih je storila prevzeta družba pred vpisom združitve v sodni register?
2. Ali je mogoče za namene uporabe Direktive prekrškovno sankcijo šteti za terjatev tretje osebe (v tem primeru države zaradi kršitve prekrškovnih določb), tako da je prevzemna družba dolžnica zadevne terjatve na podlagi prekrškovne sankcije (globe), država pa upnica?
3. Ali razlaga, da člen 112 Código das Sociedades Comerciais (CSC) ne implicira ustavitve postopka v zvezi s prekrškom, storjenim pred združitvijo, niti neveljavnosti naložene globe ali globe, ki jo je treba naložiti, ni v nasprotju z navedeno direktivo Skupnosti, ki določa učinke združitve družb, in ali se s tem določba ne razlaga široko v nasprotju z načeli ureditve Skupnosti, zlasti členom 19 Direktive?
4. Ali ni ta razlaga kršitev načela, da ni prekrška brez (omiljene) objektivne ali krivdne odgovornosti prevzemne družbe?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o združitvi delniških družb (UL L 110, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 24. junija 2013 – Cristiano Blanco proti Agenzia delle Entrate

(Zadeva C-344/13)

(2013/C 260/46)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cristiano Blanco

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je obveznost prijavljanja podatkov za davčne namene in obdavčitve dobitkov, ki jih oseba s prebivališčem v Italiji prejme v igralnicah držav članic Evropske unije, kot je določeno v členu 67(d) uredbe predsednika republike št. 917 z dne 22. decembra 1986 (enotno besedilo predpisov o obdavčitvi dohodka, v nadaljevanju: TUIR), v nasprotju s členom 49 Pogodbe ES ali je treba šteti, da je upravičena zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja na podlagi člena 46 Pogodbe ES?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 24. junija 2013 – Karen Millen Fashions Ltd proti Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Zadeva C-345/13)

(2013/C 260/47)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča in nasprotna stranka: Karen Millen Fashions Ltd

Toženi stranki in pritožnici: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pri presoji individualne narave modela, za katerega se zahteva varstvo iz naslova neregistriranega modela Skupnosti v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti ⁽¹⁾, celotni vtis, ki ga

model naredi na seznanjenega uporabnika, v smislu člena 6 navedene uredbe presoјati glede na to, ali se ta vtis razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi

(a) kateri koli posamezni model, ki je bil predhodno dostopen javnosti, ali

(b) katera koli kombinacija značilnosti več kot enega takega prejšnjega modela?

2. Ali mora sodišče za modele Skupnosti neregistrirani model Skupnosti obravnavati kot veljaven v smislu člena 85(2) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti, kadar imetnik pravice zgolj navede, kaj pomeni individualna narava modela, ali pa mora imetnik pravice dokazati, da ima model individualno naravo v skladu s členom 6 navedene uredbe?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142.

Tožba, vložena 25. junija 2013 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-351/13)

(2013/C 260/48)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Markoulli in B. Schima)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da je Helenska republika s tem, da ni zagotovila, da se od 1. januarja 2012 kokoši nesnic ne vzreja več z uporabo sistemov neizpopolnjene baterijske reje, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 3 in člena 5(2) Direktive 1999/74/ES Sveta z dne 19. julija 1999 o minimalnih standardih za zaščito kokoši nesnic.

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 5(2) Direktive 1999/74/ES ⁽¹⁾ od 1. januarja 2012 prepoveduje rejo kokoši nesnic v sistemih neizpopolnjene baterijske reje. Poleg tega člen 3 Direktive 1999/74/ES določa, da morajo države članice zagotoviti, da lastniki ali imetniki kokoši nesnic za te kokoši uporabljajo samo sisteme reje, ki so dovoljeni z Direktivo.

Komisija je države članice opozorila na njihove obveznosti glede uskladitve z zgoraj navedenimi določbami Direktive do leta 2011. Iz navedb, ki jih je predložila Helenska republika, je razvidno, da se večje število lastnikov in imetnikov proizvodnih sistemov kokoši nesnic obveznostim, ki izhajajo iz Direktive 1999/74/ES, ni moglo prilagoditi v roku za prenos, ki je določen v Direktivi.

Iz navedb, ki jih je Helenska republika predložila v predhodnem postopku, in iz posodobitev teh navedb je razvidno, da Helenska republika še ni poskrbela za uskladitev z obveznostmi, ki jih ima na podlagi člena 3 in člena 5(2) Direktive 1999/74/ES.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 225.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italija) 27. junija 2013 – Umbra Packaging srl proti Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Perugia

(Zadeva C-355/13)

(2013/C 260/49)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Umbra Packaging srl

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale di Perugia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 160 zakonske uredbe št. 259/2003, po katerem se zaračunava pristojbina za vladne koncesije na podlagi tarife iz člena 21 [priloge k] uredbi predsednika republike št. 642/1972, v skladu s členom 3 Direktive 20/2002/ES ⁽¹⁾, ki v okviru liberalizirane ureditve telekomunikacij upravnemu organu odvzema pristojnost nadzora, s katero je utemeljeno zaračunavanje pristojbine uporabnikom storitve?

2. Ali je člen 3(2) ministrske uredbe št. 33/1990, na katerega se sklicuje tarifa iz člena 21 [priloge k] uredbi predsednika republike št. 642/1972, kakor je bila spremenjena z uredbo-zakonom št. 151/1991, v skladu z načelom svobodne konkurence in prepovedjo uporabe neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi trgovinskimi partnerji iz člena 102 PDEU?

3. Ali sta različen znesek pristojbine za vladne koncesije za uporabnike v gospodinjstvih in za podjetja ter uvedba te tarife samo za naročniške pogodbe z izjemo predplačniške storitve v skladu z merili preudarnosti in primernosti ter ne ovirata oblikovanja konkurenčnega trga?

(¹) Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi); UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. junija 2013 vložilo Supreme Court of the United Kingdom (Združeno kraljestvo) – Public Relations Consultants Association Ltd proti The Newspaper Licensing Agency Ltd in drugim

(Zadeva C-360/13)

(2013/C 260/50)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Public Relations Consultants Association Ltd

Tožene stranke: The Newspaper Licensing Agency Ltd in drugi

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so v okoliščinah, kadar:

- (i) si končni uporabnik ogleduje spletno stran, ne da bi jo prenesel, natisnil ali kako drugače naredil njeno kopijo;
- (ii) se kopije te spletne strani samodejno ustvarjajo na zaslonu in v internetnem „predpomnilniku“ na trdem disku končnega uporabnika;
- (iii) je ustvarjanje teh kopij nujno za tehnične procese, ki so vključeni v pravilno in učinkovito brskanje po internetu;
- (iv) zaslonska kopija ostane na zaslonu, dokler končni uporabnik ne zapusti zadevne spletne strani in se takrat z običajnim delovanjem računalnika samodejno izbriše;
- (v) predpomnilniška kopija ostane v predpomnilniku, dokler med ogledovanjem drugih spletnih strani s strani končnega uporabnika ni nadomeščena z drugim gradivom in se takrat z običajnim delovanjem računalnika samodejno izbriše; in
- (vi) se kopije ne ohranijo dlje, kot trajajo običajni procesi v zvezi z uporabo interneta, navedeni v točkah (iv) in (v) zgoraj;

take kopije (i) začasne, (ii) prehodne ali spremljevalne in (iii) sestavni in bistveni del tehnološkega procesa v smislu člena 5(1) Direktive 2001/29/ES (¹)?

(¹) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230).

Tožba, vložena 26. junija 2013 – Evropska komisija proti Slovaški republikli

(Zadeva C-361/13)

(2013/C 260/51)

Jezik postopka: slovaščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Schatz in A. Tokár, agenta)

Tožena stranka: Slovaška republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Slovaška republika s tem, da božičnega dodatka iz zakona št. 592/2006 ni izplačala upravičencem, ki stalno prebivajo v državi članici, ki ni Slovaška republika, ni izpolnila obveznosti iz členov 45 in 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 7 Uredbe (ES) št. 883/2004 (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.
- Slovaški republikli naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Božični dodatek iz zakona št. 592/2006 je dajatev za starost v smislu člena 3(1)(d) Uredbe št. 883/2004, ki se mora izplačati tudi upravičencem, ki stalno prebivajo zunaj zadevne države članice (v obravnavanem primeru Slovaške republike). Določba nacionalnega prava torej ne sme omejevati pravice upravičencev, ki stalno prebivajo zunaj Slovaške republike, do prejemanja božičnega dodatka. Določba nacionalnega prava Slovaške republike, ki določa tako omejitve, je zato v nasprotju s členoma 45 in 48 PDEU in s členom 7 Uredbe št. 883/2004.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2013 – Maurizio Fiamingo proti Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Zadeva C-362/13)

(2013/C 260/52)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maurizio Fiamingo

Tožena stranka: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali se za delo s področja plovbe uporabljajo določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES ⁽¹⁾, natančneje, ali se določba 2(1) nanaša tudi na delavce, zaposlene za določen čas na trajekatih, ki opravljajo dnevne povezave?
2. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z Direktivo 1999/70/ES, zlasti določba 3(1), nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa (člen 332 zakonika o plovbi) navedbo „trajanja“ pogodbe in ne „konca pogodbe“, in ali je v skladu z navedeno direktivo določitev trajanja pogodbe z navedbo konca pogodbe, do katerega bo nedvomno prišlo („največ 78 dni“), vendar pa ni natančno določeno, kdaj bo do tega prišlo?
3. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z Direktivo 1999/70/ES, zlasti določba 3(1), nasprotuje nacionalni zakonodaji (členi 325, 326 in 332 zakonika o plovbi), ki določa objektivne razloge za pogodbo o zaposlitvi za določen čas samo z navedbo ene ali več plovb, ki jih je treba opraviti, s čimer v bistvu sovpadata predmet pogodbe (opravljanje) in razlog (razlog za sklenitev pogodbe za določen čas)?
4. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z direktivo, nasprotuje nacionalni zakonodaji (v obravnavani zadevi določbam zakonika o plovbi), ki v primeru uporabe veriženja pogodb (ki pomeni zlorabo na podlagi določbe 5) izključuje njihovo preoblikovanje v delovno razmerje za nedoločen čas (ukrep, ki je v členu 326 zakonika o plovbi določen samo za primer, če je zadevna oseba neprekinjeno zaposlena več kakor eno leto, in če med prenehanjem ene pogodbe in sklenitvijo naslednje ne mine več kakor šestdeset dni)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 28. junija 2013 – Leonardo Zappalà proti Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Zadeva C-363/13)

(2013/C 260/53)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Leonardo Zappalà

Tožena stranka: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se za delo s področja plovbe uporabljajo določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, uveljavljenega z Direktivo 1999/70/ES ⁽¹⁾, natančneje, ali se določba 2(1) nanaša tudi na delavce, zaposlene za določen čas na trajekatih, ki opravljajo dnevne povezave?
2. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z Direktivo 1999/70/ES, zlasti določba 3(1), nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa (člen 332 zakonika o plovbi) navedbo „trajanja“ pogodbe in ne „konca pogodbe“, in ali je v skladu z navedeno direktivo določitev trajanja pogodbe z navedbo konca pogodbe, do katerega bo nedvomno prišlo („največ 78 dni“), vendar pa ni natančno določeno, kdaj bo do tega prišlo?
3. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z Direktivo 1999/70/ES, zlasti določba 3(1), nasprotuje nacionalni zakonodaji (členi 325, 326 in 332 zakonika o plovbi), ki določa objektivne razloge za pogodbo o zaposlitvi za določen čas samo z navedbo ene ali več plovb, ki jih je treba opraviti, s čimer v bistvu sovpadata predmet pogodbe (opravljanje) in razlog (razlog za sklenitev pogodbe za določen čas)?
4. Ali okvirni sporazum, uveljavljen z direktivo, nasprotuje nacionalni zakonodaji (v obravnavani zadevi določbam zakonika o plovbi), ki v primeru uporabe veriženja pogodb (ki pomeni zlorabo na podlagi določbe 5) izključuje njihovo preoblikovanje v delovno razmerje za nedoločen čas (ukrep, ki je v členu 326 zakonika o plovbi določen samo za primer, če je zadevna oseba neprekinjeno zaposlena več kakor eno leto, in če med prenehanjem ene pogodbe in sklenitvijo naslednje ne mine več kakor šestdeset dni)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 28. junija 2013 – International Stem Cell Corporation proti Comptroller General of Patents

(Zadeva C-364/13)

(2013/C 260/54)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division) (United Kingdom)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: International Stem Cell Corporation

Tožena stranka: Comptroller General of Patents

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali izraz „človeški zarodki“ iz člena 6(2)(c) Direktive 98/44/ES⁽¹⁾ o pravnem varstvu biotehnoloških izumov vključuje neoplojena človeška jajčeca, katerih delitev in nadaljnji razvoj sta bila spodbujena s partenogenezo ter ki v nasprotju z oplojenimi jajčeci vsebujejo samo pluripotentne celice in se ne morejo razviti v človeka?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/44/ES z dne 6. julija 1998 o pravnem varstvu biotehnoloških izumov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 395).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 1. julija 2013 – Profit Investment SIM SpA, v likvidaciji, proti Stefanu Ossiju in Commerzbank AG

(Zadeva C-366/13)

(2013/C 260/55)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Profit Investment SIM SpA, v likvidaciji

Toženi stranki: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko šteje, da obstaja povezava med različnimi primeri iz člena 6(1) Uredbe št. 44/2001⁽¹⁾, če se razlikujeta predmet zahtevkov, ki se uveljavljata s tožbama, in naslov, na podlagi katerega sta bila vložena sodna zahtevka, če nista v podrednem razmerju ali logično-pravnem neskladju, vendar bi morebitna ugoditev enemu dejansko lahko vplivala na obseg interesa, ki se želi zavarovati z vložitvijo drugega predloga?
2. Ali se lahko šteje, da je zahteva iz člena 23(1)(a) navedene uredbe, da mora biti dogovor o pristojnosti sodišča v pisni obliki, izpolnjena, če je tak dogovor vsebovala listina (Information memorandum), ki jo je enostransko sestavil izdajatelj obveznic, zaradi česar se lahko uporablja dogovor o pristojnosti za spore, ki nastanejo s katerim koli poznejšim kupcem navedenih obveznic, glede njihove veljavnosti; ali pa se lahko šteje, da dogovor o pristojnosti, ki ga vsebuje listina, katere namen je ureditev izdaje obveznic, ki bodo v čezmejnem prometu, ustreza obliki, ki je v skladu z mednarodnimi trgovskimi običaji v smislu člena 23(1)(c) iste uredbe?
3. Ali je treba izraz „v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji“ iz člena 5(1) navedene uredbe razumeti tako, da se nanaša samo na spore, v katerih se namerava po sodni poti uveljavljati pravno razmerje, ki izhaja iz pogodbe, poleg sporov, ki so z navedenim razmerjem tesno povezani, ali pa se lahko razširi tudi na spore, v katerih se tožeča stranka ne sklicuje na pogodbo, ampak zanika obstoj pravno veljavnega pogodbenega razmerja in želi doseči povračilo zneska, ki je bil plačan iz naslova, ki po njenih navedbah nima pravne veljave?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19 zvezek 4, str. 42).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 1. julija 2013 – Pier Paolo Fabretti proti Agenzia delle Entrate

(Zadeva C-367/13)

(2013/C 260/56)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pier Paolo Fabretti

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je obveznost prijavljanja podatkov za davčne namene in obdavčitve dobitkov, ki jih oseba s prebivališčem v Italiji prejme v igralnicah držav članic Evropske unije, kot je določeno v členu 67(d) uredbe predsednika republike št. 917 z dne 22. decembra 1986 (enotno besedilo predpisov o obdavčitvi dohodka, v nadaljevanju: TUIR), v nasprotju s členom 49 Pogodbe ES ali je treba šteti, da je upravičena zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja na podlagi člena 46 Pogodbe ES?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nizozemska)
1. julija 2013 – kazenski postopek zoper N. F. Gielenu in
drugim**

(Zadeva C-369/13)

(2013/C 260/57)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Stranke v postopku v glavni stvari

N. F. Gielen, M. M. J. Geerings, F. A. C. Pruijmboom, A. A. Pruijmboom

Vprašanja za predhodno odločanje

1a. Ali je lahko kemijska snov alfa-fenilacetoacetoni-tril (številka CAS 4468 48 8, v nadaljevanju: APAAN) izenačena s snovjo I fenil 2 propanon (številka CAS 103 79 7, v nadaljevanju: BMK) s seznama? Rechtbank zlasti sprašuje, ali je treba nizozemsko besedo ‚bevatten‘ [vsebovati] oziroma izraza v angleščini ‚containing‘ in francoščini ‚contenant‘ razlagati tako, da mora biti snov BMK že vsebovana v snovi APAAN.

Če bo na vprašanje 1a. odgovorjeno nikalno, želi Rechtbank predložiti Sodišču to dodatno vprašanje:

1b. Ali je treba APAAN šteti za "stoffen [...], die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijik of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd" ["snovi [...], [ki so] sestavljene na tak način, da teh snovi ni mogoče na enostaven način uporabiti ali ekstrahirati z razpoložljivimi ali ekonomsko smiselnimi načini"] oziroma "substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means" oziroma "une autre préparation contenant un au plus de substances clas-

sifiées qui sont composées de maniere telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés a mettre en oeuvre ou économiquement viables"? Po mnenju policije iz priloge 3 izhaja, da gre za relativno pregleden, morda celo enostaven postopek pretvorbe.

- lc. Ali je pri odgovoru na vprašanje 1b., zlasti v zvezi z besedno zvezo ‚economische rendabele middelen [ekonomsko smiselnimi načini]/economically viable means/économiquement viable‘, pomembno, da je s pretvorbo APAAN v BMK očitno – kadar do tega pride nezakonito – (mogoče) zaslužiti zelo veliko denarja, če se APAAN uspešno predela v BMK in/ali amfetamin in/ali (nezakonito) proda BMK, pridobljen iz APAAN?
2. Pojem ‚izvajalec‘ je opredeljen v členu 2, točka d, Uredbe št. 273/2004 ⁽¹⁾ in v členu 2, točka f, Uredbe št. 111/2005 ⁽²⁾. Pri odgovoru na naslednje vprašanje se naproša, naj se izhaja iz tega, da gre za snov s seznama v smislu člena 2, točka a, ali z njo izenačeno snov v smislu ‚Priloge 1, snovi v smislu člena 2, točka a‘ Uredb.

Ali je treba pod pojmom „izvajalec“ razumeti tudi fizično osebo, ki ima sama ali skupaj z drugo pravno osebo/drugimi pravnimi osebami in/ali drugo fizično osebo/drugimi fizičnimi osebami (naklepoma) v posesti snov s seznama, ne da bi obstajali še drugi razlogi za sum?

- ⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 8, str. 46).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami (UL L 22, str. 1).

Tožba, vložena 2. julija 2013 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-378/13)

(2013/C 260/58)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Patakia in A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča z dne 6. oktobra 2005 v zadevi Komisija proti Helenski republiki, C-502/03, ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU;

— Helenski republiki naj se naloži, naj Komisiji plača denarno kazen v višini 71 193,60 EUR za vsak dan zamude pri izvršitvi sodbe v zadevi C-502/03, in sicer od dne, ko bo sodba v tej zadevi razglašena, do dneva izvršitve sodbe v zadevi C-502/03;

— Helenski republiki naj se naloži, naj plača Komisiji pavšalni znesek v višini 7 786,80 EUR na dan, od dneva razglasitve sodbe v zadevi C-502/03 do dneva razglasitve sodbe v tej zadevi oziroma do izvršitve sodbe v zadevi C-502/03, če se bo to zgodilo prej;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. V sodbi z dne 6. oktobra 2005 v zadevi Komisija proti Helenski republiki, C-502/03, je Sodišče odločilo:

1. Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za spoštovanje členov 4, 8 in 9 Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/156/EGS z dne 18. marca 1991, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

2. Člen 260(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da če Sodišče Evropske unije ugotovi, da katera od držav ni izpolnila neke obveznosti iz Pogodb, mora ta država sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

3. Potem ko je Komisija upoštevala predhodni postopek, ki ga določa člen 260 PDEU, je Helenski republiki poslala pisni opomin in dodatni pisni opomin, s katerima ji je omogočila, da predloži svoje pripombe v zvezi z izvršitvijo zgoraj navedene sodbe.

4. Komisija je po preučitvi odgovorov Helenske republike na zgoraj navedena opomina in zlasti osmih poročil glede napredka, ki ji jih je posredovala Helenska republika, ugotovila, da več kot sedem let po razglasitvi zgoraj navedene sodbe Helenska republika še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča z dne 6. oktobra 2005 v zadevi C-502/03, in se je odločila, da bo vložila tožbo v skladu s členom 260(2) PDEU.

Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji

(Zadeva C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastopnika: N. Morais Sarmento in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisij

Predlog

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga:

— naj sodbo Splošnega sodišča v celoti razveljavi;

— naj izpodbijano odločbo v celoti razglasi za nično;

— naj Komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Kršitev razumnega roka za sprejetje odločbe

(i) Zastaranje pregona

Pritožnica meni, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po izteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje pregona, iz člena 3 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95. ⁽¹⁾ Tudi če je morebiti prišlo do pretrganja zastaranja pregona, je potekel rok, ki je dvakrat daljši od zastaralnega roka, ne da bi bila sprejeta kakršna koli odločba, v skladu s členom 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker je ustrezna pravica zastarala, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično in je ni mogoče izvršiti.

(ii) Kršitev načela pravne varnosti

Pritožnica meni, da je Komisija s tem, da je pustila preteči več kot 20 let med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem izpodbijane odločbe, kršila načelo pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega reda Evropske unije ima vsakdo pravico, da institucije Unije obravnavajo njegovo zadevo v razumnem roku.

(iii) Kršitev pravice do obrambe

Pritožnica meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, ker ji je bila ob upoštevanju dejstva, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem dokončne odločbe preteklo več kot 20 let, odvzeta pravica, da pravočasno predloži svoja stališča, to je takrat, ko še razpolaga z dokumenti, ki ji omogočajo upravičiti izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

(¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji

(Zadeva C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastopnika: N. Morais Sarmento in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga:

- naj sodbo Splošnega sodišča v celoti razveljavi;
- naj izpodbijano odločbo v celoti razglasi za nično;
- naj Komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve**Kršitev razumnega roka za sprejetje odločbe**

(i) Zastaranje pregona

Pritožnica meni, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po izteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje pregona, iz člena 3 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 (¹). Tudi če je morebiti prišlo do pretrganja zastaranja pregona, je potekel rok, ki je dvakrat daljši od zastaralnega roka, ne da bi bila sprejeta

kakršna koli odločba, v skladu s členom 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker je ustrezna pravica zastarala, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično in je ni mogoče izvršiti.

(ii) Kršitev načela pravne varnosti

Pritožnica meni, da je Komisija s tem, da je pustila preteči več kot 20 let med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem izpodbijane odločbe, kršila načelo pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega reda Evropske unije ima vsakdo pravico, da institucije Unije obravnavajo njegovo zadevo v razumnem roku.

(iii) Kršitev pravice do obrambe

Pritožnica meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, ker ji je bila ob upoštevanju dejstva, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem dokončne odločbe preteklo več kot 20 let, odvzeta pravica, da pravočasno predloži svoja stališča, to je takrat, ko še razpolaga z dokumenti, ki ji omogočajo upravičiti izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

(¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340)

Pritožba, ki jo je Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) vložila 3. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 19. aprila 2013 v zadevi T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) proti Komisiji

(Zadeva C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastopnika: N. Morais Sarmento in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga:

- naj sodbo Splošnega sodišča v celoti razveljavi;
- naj izpodbijano odločbo v celoti razglasi za nično;

— naj Komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Kršitev razumnega roka za sprejetje odločbe

(i) Zastaranje pregona

Pritožnica meni, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po izteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje pregona, iz člena 3 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾. Tudi če je morebiti prišlo do pretrganja zastaranja pregona, je potekel rok, ki je dvakrat daljši od zastaralnega roka, ne da bi bila sprejeta kakršna koli odločba, v skladu s členom 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker je ustrezna pravica zastarala, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično in je ni mogoče izvršiti.

(ii) Kršitev načela pravne varnosti

Pritožnica meni, da je Komisija s tem, da je pustila preteči več kot 20 let med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem izpodbijane odločbe, kršila načelo pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega reda Evropske unije ima vsakdo pravico, da institucije Unije obravnavajo njegovo zadevo v razumnem roku.

(iii) Kršitev pravice do obrambe

Pritožnica meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, ker ji je bila ob upoštevanju dejstva, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem dokončne odločbe preteklo več kot 20 let, odvzeta pravica, da pravočasno predloži svoja stališča, to je takrat, ko še razpolaga z dokumenti, ki ji omogočajo upravičiti izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 5. julija 2013 – M. G., N. R. proti Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Zadeva C-383/13)

(2013/C 260/62)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: M. G., N. R.

Tožena stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali to, da nacionalna uprava pri sprejemanju odločbe o podalšanju v smislu člena 15(6) Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav krši splošno načelo spoštovanja pravice do obrambe iz člena 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ⁽²⁾, brezpogojno in vedno povzroči odpravo pridržanja?
2. Ali navedeno načelo spoštovanja pravice do obrambe dopušča tehtanje interesov, pri katerem se poleg teže kršitve navedenega načela in posledičnega posega v interese tujca upošteva tudi interes države članice, zaradi katerega se sprejme podaljšanje pridržanja?

⁽¹⁾ UL L 384, str. 98.

⁽²⁾ UL C 364, str. 1.

Tožba, vložena 5. julija 2013 – Evropska komisija proti Republikli Ciper

(Zadeva C-386/13)

(2013/C 260/63)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, K. Herrmann in M. Patakia)

Tožena stranka: Republika Ciper

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Republika Ciper s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2009/28/CE ⁽¹⁾ o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES ⁽²⁾ in 2003/30/ES ⁽³⁾, oziroma o zadevnih predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 27(1) navedene direktive;

— Republiki Ciper naj se na podlagi člena 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v znesku 11 404,80 EUR na dan od dneva razglasitve sodbe Sodišča v tej zadevi;

— Republiki Ciper naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 se nanaša na spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov in spreminja in pozneje razveljavlja direktivi 2001/77/ES in 2003/30/ES (v nadaljevanju: Direktiva 2009/28/ES). Člen 1 določa, da ta direktiva določa skupen okvir za spodbujanje energije iz obnovljivih virov. Določena sta obvezna nacionalna cilja za skupni delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije in za delež energije iz obnovljivih virov v prometu. Določena so pravila glede statističnih prenosov med državami članicami, skupnih projektov držav članic ter skupnih projektov držav članic in tretjih držav, potrdil o izvoru, upravnih postopkov, informacij in usposabljanja ter dostopa do elektroenergetskega omrežja za energijo iz obnovljivih virov. Določena so trajnostna merila za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva.
2. Člen 27 Direktive 2009/28/ES določa, da morajo države članice sprejeti nacionalne predpise, potrebne za izpolnjevanje zahtev te direktive, do 5. decembra 2010 in o sprejetih ukrepih obvestiti Komisijo; to obvestilo je del obveznosti prenosa direktiv EU v nacionalni pravni red in obveznost lojalnega sodelovanja, kar določa tudi člen 260(3) PDEU.
3. Po prejetih dopisih ciprskih organov in obvestilih o nacionalnih ukrepih je Komisija v predhodnem postopku in pred vložitvijo te tožbe ugotovila, da Republika Ciper s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za popolno usklajevanje nacionalnega pravnega okvira z Direktivo 2009/28/ES in se je odločila, da na podlagi člena 258 PDEU v povezavi s členom 260(3) PDEU vložijo tožbo pri Sodišču, da se ugotovi, da Republika Ciper ni izpolnila obveznosti iz člena 27(1) te direktive.

(¹) UL L 140, 5.6.2009, str. 16.

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 12, zvezek 2, str. 121.

(³) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 188.

Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 8. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. maja 2013 v zadevi T-294/11, Helenska republika proti Evropski komisiji

(Zadeva C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Helenska republika (zastopnik: I. Chalkias, agent)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Pritožbi naj se ugodi.
- Izpodbijano sodbo Splošnega sodišča Evropske unije naj se razveljavi iz razlogov, podrobno navedenih v nadaljevanju.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Helenska republika s prvim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na sektor oljčnega olja, trdi, da je v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo zaradi napačne razlage in uporabe smernic, vsebovanih v dokumentih AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 in AGRI/61495/2002, ker je bilo očitno izboljšanje sistema nadzora v sektorju oljčnega olja v obdobju 2004-2005, v primerjavi z obdobjem 2003-2004, opredeljeno kot povratek, nadaljnja neizpolnitev in izrazito poslabšanje, ki naj bi upravičevalo zvišanje popravka za obdobje 2004/2005, medtem ko naj bi bilo očitno, da ni razlogov za zvišanje popravka 10 %, uporabljenega za obdobje 2003/2004, na 13 % za obdobje 2004/2005 zaradi povratka, saj naj bi prišlo do izboljšanj (naknadna posodobitev geografskega informacijskega sistema (GIS) za pridelavo oljk, izboljšanje kontrol na kraju samem in navzkrižnih preverjanj za ugotavljanje nepravilnosti in uporaba sankcij), ki naj bi okrepili sistem nadzora.
- Z drugim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na sektor poljščin, se očita, da:

1. gre za kršitev prava Unije in načela sorazmernosti zaradi napačne razlage in uporabe smernic, ki niso več aktualne in veljajo za pavšalne popravke s stare skupne kmetijske politike (SKP) na novo SKP, ker naj bi odstotki pavšalnih popravkov temeljili na različnih nadzornih sistemih in

2. je obrazložitev sodbe Splošnega sodišča napačna, ker naj bi neskladje s podatki LPIS/GIS, ki so bili upoštevani za referenčno leto 2007, z nedavno posodobljenimi podatki LPIS/GIS iz leta 2009, pokazalo, da so razlike in napake minimalne in naj ne bi bile večje od 2,4 %, zato naj bi bil popravek 5 % neutemeljen, še toliko bolj, ker naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo bistvenih trditvev Helenske republike v zvezi s kakovostjo upravnih navzkrižnih preverjanj.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija) 9. julija 2013 – Andrés Rabal Cañas proti Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-392/13)

(2013/C 260/65)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andrés Rabal Cañas

Toženi stranki: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „kolektivni odpust“ iz člena 1(1)(a) Direktive 98/59⁽¹⁾, ki zajema vse „odpust[e] s strani delodajalca zaradi enega ali več razlogov, ki niso povezani s posameznimi delavci“, v skladu s predpisanim številčnim pragom – ob upoštevanju njegovega pomena na ravni Skupnosti – razlagati tako, da preprečuje ali nasprotuje temu, da bi nacionalna zakonodaja o prevzemu ali prenosu omejevala njegovo področje uporabe le na nekatere vrste prenehanja pogodb o zaposlitvi, in sicer na tiste, ki izpolnjujejo „ekonomske, tehnične ali organizacijske razloge ali razloge, povezane s proizvodnjo“, kot velja za člen 51(1) Estatuto de los Trabajadores?
2. Ali je treba pri izračunu števila odpuščanih delavcev, ki jih je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali gre morda za „kolektivni odpust“ v smislu člena 1(1) Direktive 98/59 bodisi „s strani delodajalca“ (točka a) bodisi kot „prenehanje pogodbe o zaposlitvi na pobudo delodajalca zaradi enega ali več razlogov, ki niso povezani s posameznim zadevnim delavcem, [...] če gre za najmanj pet odpustov“ (točka b), upoštevati

posamezna prenehanja pogodb o zaposlitvi, ker se je iztekla pogodba, sklenjena za določen čas (za dogovorjeno obdobje, delo ali storitev), kot so tista, navedena v členu 49(1)(c) Estatuto de los Trabajadores?

3. Ali je pojem „kolektivni odpusti delavcev, ki imajo sklenjene pogodbe o zaposlitvi za določen čas ali za posebne naloge“ iz člena 2(a), za katerega se Direktiva 98/95 ne uporablja, opredeljen izključno s količinskim merilom iz člena 1(a) ali pa se poleg tega zahteva, da vzrok za kolektivno prenehanje pogodbe o zaposlitvi izhaja iz enakega okvira kolektivnega zaposlovanja za isto obdobje, storitev ali delo?
4. Ali pojem „podjetje [poslovna enota]“ kot pojem „prava Skupnosti“, ki je bistven za opredelitev „kolektivnega odpusta“ v smislu člena 1(1) Direktive 98/59, in glede na najnižji standard, ki ga pomeni ta direktiva v skladu z njenim členom 5, omogoča razlago, ki dopušča, da določba o prenosu ali vključitvi v nacionalno zakonodajo države članice – v primeru Španije člen 51(1) Estatuto de los Trabajadores – v zvezi z izračunom številčnega praga napotuje izključno na celotno „podjetje“, s čimer so izključeni položaji, v katerih je številčni prag iz navedene določbe presežen, če se za referenčno enoto vzame „podjetje [poslovna enota]“?

(¹) Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 327).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) 11. julija 2013 – Ministerstvo práce a sociálních věcí proti Mgr. K. B.

(Zadeva C-394/13)

(2013/C 260/66)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik (tožeča stranka na prvi stopnji): Ministerstvo práce a sociálních věcí

Druge stranka v postopku (tožeča stranka na prvi stopnji): Mgr. K. B.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 76 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71⁽¹⁾ z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti razlagati tako, da je v okoliščinah tega primera – tožeča stranka, njen mož in otrok živijo ter imajo središče interesov v Franciji, mož v tej državi dela, tožeča stranka je v Franciji v celoti prejela družinsko dajatev PAJE (dajatve za mladoletnega otroka) – Češka republika pristojna za dodelitev družinske dajatve – starševskega dodatka?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali je treba prehodne določbe Uredbe (ES) št. 883/2004⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da mora Češka republika dodeliti družinsko dajatev po 30. aprilu 2010, čeprav na pristojnost države od 1. maja 2010 lahko vpliva nova opredelitev stalnega prebivališča iz Uredbe (ES) št. 987/2009⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (člen 22 in naslednji)?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

3. Ali je treba Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da je v okoliščinah, kot so te v obravnavanem primeru, Češka republika od 1. maja 2010 pristojna država za dodeljevanje družinske dajatve?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72.

⁽³⁾ UL L 284, 30.10.2009, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satakunnan käräjäoikeus (Finska) 12. julija 2013 – Sähköalojen ammattiliitto ry proti Elektrobudowa Spółka Akcyjna

(Zadeva C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jezik postopka: finsčina

Predložitevno sodišče

Satakunnan käräjäoikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sähköalojen ammattiliitto ry

Tožena stranka: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko sindikat, ki deluje v interesu delavcev, sklicuje neposredno na člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah kot neposredni pravni vir nasproti izvajalcu storitev iz druge države članice, če je določba, ki naj bi bila v nasprotju s členom 47 (člen 84 poljskega zakona o delovnih razmerjih), v celoti nacionalna določba?

2. Ali v sodnem postopku zaradi zapadlih terjatev v smislu Direktive 96/71/ES⁽¹⁾ v državi zaposlitve iz prava Unije, predvsem iz načela učinkovitega pravnega varstva, ki izhaja iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in iz členov 5(2) in 6 zadevne direktive, ki se ga razlaga v povezavi s svobodo združevanja na področju sindikalnih zadev (sindikalna svoboda), zagotovljeno v členu 12 Listine o temeljnih pravicah, izhaja, da nacionalno sodišče ne sme uporabiti določbe zakona o delovnih razmerjih matične države delavcev, ki nasprotuje odstopu terjatve iz naslova plače v izterjavo sindikatu v državi zaposlitve, če ustreza določba države zaposlitve dopušča odstop zapadle terjatve iz naslova plače v izterjavo in s tem tudi procesnega upravičenja sindikatu, ki mu pripadajo vsi delavci, ki so odstopili svojo terjatev v izterjavo?

3. Ali je treba določbe Protokola št. 30 k Lizbonski pogodbi razlagati tako, da jih mora upoštevati tudi nacionalno sodišče, ki ne leži na Poljskem ali v Združenem kraljestvu, če je zadevni spor tesno povezan s Poljsko in predvsem, če je pravo, ki se uporablja za pogodbe o zaposlitvi, poljsko pravo? Povedano drugače: ali poljsko-britanski protokol finskiemu sodišču preprečuje ugotovitev, da zakoni ali drugi predpisi, upravna praksa ali upravni ukrepi Poljske kršijo temeljne pravice, svoboščine in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

4. Ali je treba člen 14(2) Uredbe Rim I ob upoštevanju člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje uporabi nacionalne določbe države članice, v skladu s katero je prepovedano odstopiti terjatve in pravice iz delovnega razmerja?

5. Ali je treba člen 14(2) Uredbe Rim I razlagati tako, da je pravo, ki se uporablja za odstop terjatev iz pogodbe o zaposlitvi, tisto pravo, ki v skladu z Uredbo Rim I velja za zadevno pogodbo o zaposlitvi, ne da bi bilo pomembno, ali na vsebino posamezne pravice vplivajo tudi določbe drugega prava?

6. Ali je treba člen 3 Direktive 96/71 v luči členov 56 PDEU in 57 PDEU razlagati tako, da pojem minimalnih urnih postavk obsega osnovno plačilo na uro glede na plačni razred, zajamčeno plačilo na akord, regres, fiksno dnevnicno in nadomestilo za vsakodnevno pot na delo (nadomestilo stroškov za prevoz na delo) v skladu z določitvijo teh pogojev za delo v splošno veljavni kolektivni pogodbi in ob upoštevanju priloge k tej direktivi?

6.1 Ali je treba člen 56 PDEU [in člen 57 PDEU] in/ali člen 3 Direktive 96/71/ES razlagati tako, da državam članicam preprečujejo, da kot tako imenovana država gostiteljica v svojih nacionalnih predpisih (splošno veljavni kolektivni pogodbi) izvajalce storitev iz drugih držav članic zaveže, da morajo delavcem, napotenim na njeno državno ozemlje, plačati nadomestilo stroškov za prevoz na delo in

dnevnice, ob upoštevanju, da se v skladu z zadevnimi nacionalnimi predpisi šteje, da je napoteni delavec v času celotnega trajanja napotitve na službenem potovanju, tako da je upravičen do nadomestila stroškov za prevoz na delo in dnevnic?

6.2 Ali je treba člena 56 PDEU in 57 PDEU in/ali člen 3 Direktive 96/71/ES razlagati tako, da nacionalnemu sodišču preprečujejo, da ne bi pripoznalo morebitne razvrstitve plačnih razredov, ki jo je v svoji matični državi opravilo in uporabilo podjetje iz druge države članice?

6.3 Ali je treba člena 56 PDEU in 57 PDEU in/ali člen 3 Direktive 96/71/ES razlagati tako, da delodajalcu iz druge države članice dopuščajo, da učinkovito in za sodišče države zaposlitve zavezujoče določijo uvrstitev delavcev v plačne razrede, če je v splošno veljavni kolektivni pogodbi države zaposlitve predvidena drugačna uvrstitev v plačne razrede, ali pa lahko država članica gostiteljica, v katero so bili napoteni delavci izvajalca storitev iz druge države članice, izvajalcu storitev predpiše, katere določbe mora upoštevati pri uvrstitvi delavcev v plačne razrede?

6.4 Ali je treba pri razlagi člena 3 Direktive 96/71/ES v luči členov 56 PDEU in 57 PDEU šteti, da so namestitev, katere stroške mora nositi delodajalec na podlagi kolektivne pogodbe, omenjene v vprašanju 6, in boni za prehrano, ki jih v skladu s pogodbo o zaposlitvi daje izvajalec storitev iz druge države članice, nadomestilo za stroške zaradi napotitve ali pa sodijo pod pojem minimalnih urnih postavk v smislu člena 3(1)?

6.5 Ali je treba člen 3 Direktive 96/71/ES v povezavi s členoma 56 PDEU in 57 PDEU razlagati tako, da je treba splošno veljavno kolektivno pogodbo države zaposlitve pri razlagi vprašanja glede plačila na akord, nadomestila stroškov za prevoz na delo in dnevnic šteti za upravičeno zaradi zahtev javnega reda?

Tožba, vložena 17. julija 2013 – Evropska komisija proti Romuniji

(Zadeva C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet in L. Nicolae, agenti)

Tožena stranka: Romunija

Predlogi tožeče stranke

Komisija sodišču predlaga, naj:

- Ugotovi, da Romunija s tem, da ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za prenos členov 2, točka 1, 3(5)(b), (7), (8) in (9)(c), 5, 7(4), 9, od (1) do (7), 10(2) in (5), 11(8), 13(4) in (5)(b), 16(1) in (2), 25(1), 26(2)(c), 31(3), 34(2), 37(1)(k), (p) in (q), (3)(b) in (d) ter od (10) do (12), 38(1) ter 39(1), (4) in (8) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES⁽¹⁾ in točke 1 Priloge I k tej direktivi, oziroma da Komisije o tem nikakor ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 49(1) navedene direktive.
- Romuniji v skladu s členom 260(3) PDEU za kršitev obveznosti o obvestilu glede določb o prenosu Direktive 2009/72/ES naloži plačilo denarne kazni v znesku 30 228,48 EU za dan zamude od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi.
- Romuniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalni pravni red se je iztekkel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 431).

⁽¹⁾ UL L 2011, str. 55.

Tožba, vložena 17. julija 2013 – Evropska komisija proti Romuniji

(Zadeva C-406/13)

(2013/C 260/69)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet in L. Nicolae, agenti)

Tožena stranka: Romunija

Predlogi tožeče stranke

Komisija sodišču predlaga, naj:

- Ugotovi, da Romunija s tem, da ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za prenos členov 3(3) in (4), 4(2), 8, 9, od (1) do (7), 10(2) in (5), 13(1) in (5), 14(4) in (5)(b), 16(1), 25(5), 36(9), tretji podstavek, 41(1)(d), (g) in (q), (3)(b) in (d), (6)(a) in (c), (10) in (12), 42(1), 43(1), (4) in (8) ter 48 Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES⁽¹⁾ in točke 1 Priloge I k tej direktivi, oziroma da Komisije o tem nikakor ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 54(1) navedene direktive.
- Romuniji v skladu s členom 260(3) PDEU za kršitev obveznosti o obvestilu glede določb o prenosu Direktive 2009/73/ES naloži plačilo denarne kazni v znesku 30 228,48 EU za dan zamude od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi.
- Romuniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalni pravni red se je iztekkel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ UL L 211, str. 94.

Pritožba, ki jo je Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamka in modeli) vložil 19. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. maja 2013 v zadevi T-249/11, Sanco proti UUNT – Marsalman (upodobitev piščanca)

(Zadeva C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnik: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: J. Crespo Carrillo in A. Folliard-Monguiral, v logi agentov)

Druška stranka v postopku: Sanco, SA

Predlog

- izpodbijana sodba naj se razveljavi
- izreče naj se nova sodba s katero se meritorno odloči v zadevi in s katero se zavrne tožba zoper izpodbijano odločbo ali zadeva vrne Splošnemu sodišču
- plačilo stroškov naj se naloži tožeči stranki pred Splošnim sodiščem

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče je kršilo člen 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti⁽¹⁾ s tem, da se je oprl na napačno razlago obsega storitev, ki so zajete s prijavitveno znamko iz razredov 35 in 39 Nicejske klasifikacije. Analiza podobnosti proizvodov in storitev je napačna, ker Splošno sodišče ni upoštevalo, da storitve na katere se nanaša prijavitelna znamka ne zajemajo dejavnosti, ki jih gospodarski subjekt ponuja za svoj račun v zvezi s svojimi proizvodi. Vprašanje ali je take storitve v smislu Nicejske klasifikacije treba opraviti za račun tretjega je pravno vprašanje, ki ga mora obravnavati Sodišče.
2. Splošno sodišče je kršilo člen 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti s tem, da je obravnavalo komplementarnost proizvodov in storitev glede na to kako upoštevna javnost dojema pomembnost proizvoda ali storitve „v zvezi z nakupom“ drugega proizvoda ali storitve. Splošno sodišče ni obravnavalo ali komplementarnost proizvodov in storitev temelji na interakciji, ki je, da je skupna uporaba, strogo objektivno, nujna ali zaželena.
3. Splošno sodišče je kršilo člen 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti s tem, da je ugotovilo, da so nekateri komplementarni proizvodi ali storitve avtomatično podobni, čeprav je podana

zgolj majhna stopnja podobnosti, brez da bi preverilo ali lahko razlike, ki so posledica drugih dejavnikov, izničijo to komplementarnost.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) UL L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je Kraljevina Španija vložila 26. julija 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 29. maja 2013 v zadevi T-384/10, Kraljevina Španija proti Evropski komisiji

(Zadeva C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

— Kasacijski pritožbi naj se v vsakem primeru ugotovi in naj se delno razveljavi sodba Splošnega sodišča z dne 29. maja 2013 v zadevi T-384/10, Kraljevina Španija proti Evropski komisiji;

— Sklep Komisije C(2010)4147 z dne 30. junija 2010 o zmanjšanju pomoči iz Kohezijskega sklada za te projekte (skupine projektov): „Oskrba prebivalstva v povodju reke Guadiana z vodo: okraj Andévalo“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanacija in čiščenje porečja reke Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe in EE NN PP Guadalquivir“ (2000.16.C.PE.066) in „Oskrba nadobčinskih sistemov z vodo v provincah Granada in Malaga“ (2000.ES.16.C.PE.061) naj se v navedenem delu razglasi za ničeni; in

— toženi stranki naj se v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Napačna uporaba prava glede pojma gradnja, ker se je štel, da celotno omrežje predstavlja eno samo gradnjo v smislu člena 1(c) Direktive Sveta 93/37/EGS (¹) z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje.

Izpodbijana sodba pomeni odmik od sodne prakse iz sodbe z dne 5. oktobra 2000 v zadevi Komisija proti Franciji (C-16/98, Recueil, str. I-8315), ker ni bila upoštevana potreba po geografski kontinuiteti vseh gradenj in njihove soodvisnosti, to je, potrebe po medsebojni povezavi za opravljanje storitve.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 163.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 4. julija 2013 – Just Music Fernsehbetriebs proti UUNT – France Télécom (Jukebox)

(Zadeva T-589/10) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Razveljavitev prejšnje znamke Skupnosti — Ustavitev postopka)

(2013/C 260/72)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Just Music Fernsehbetriebs (Landshut, Nemčija) (zastopnik: T. Kaus, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Geroulakos, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: France Télécom (Pariz, Francija) (zastopnik: C. Bertheux Scotte, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. oktobra 2010 (zadeva R 1408/2009-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama France Télécom in Just Music Fernsehbetriebs GmbH.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Družbama Just Music Fernsehbetriebs GmbH in France Télécom se naloži plačilo lastnih stroškov in vsaki polovico stroškov, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

⁽¹⁾ UL C 72, 5.3.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. julija 2013 – Nutrichem Diät + Pharma proti UUNT – Gervais Danone (Active)

(Zadeva T-414/11) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka)

(2013/C 260/73)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Nemčija) (zastopnika: D. Jochim in R. Egerer, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva K. Klüpfel, nato D. Walicka, zastopnika)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Francija) (zastopnik: M. de Justo Bailey, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. maja 2011 (zadeva R 683/2010-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Nutrichem Diät + Pharma GmbH in Compagnie Gervais Danone.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeča stranka in intervenientka nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov tožene stranke.

⁽¹⁾ UL C 298, 8.10.2011.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 5. julija 2013 –
Zweckverband Tierkörperbeseitigung proti Komisiji**

(Zadeva T-309/12 R)

*(Začasna odredba — Izplačilo prispevkov združenju javnega
prava — Državne pomoči — Obveznost vračila — Predlog za
odlog izvršbe — Nujnost)*

(2013/C 260/74)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Nemčija) (zastopnik: A. Kerkmann, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Sauer in T. Maxian Rusche, zastopnika)

Intervenienti v podporo toženi stranki: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Nemčija), SecAnim GmbH (Lünen, Nemčija) in Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (zastopnika: U. Karpenstein in C. Johann, odvetnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršbe sklepa Komisije (2012/485/EU) z dne 25. aprila 2012 o državni pomoči SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010), ki jo je Nemčija dodelila združenju Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (UL L 236, str. 1).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 17. julija 2013 –
Borghezio proti Parlamentu**

(Zadeva T-336/13 R)

*(Začasna odredba — Evropski parlament — Akt o izključitvi
poslanca iz njegove politične skupine — Predlog za odlog
izvršitve — Očitna nedopustnost tožbe v glavni stvari —
Nedopustnost predloga — Neobstoj nujnosti)*

(2013/C 260/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Mario Borghezio (Torino, Italija) (zastopnik: H. Laquay, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: N. Lorenz, N. Görlitz in M. Windisch, agenti)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve akta Evropskega parlamenta, ki je bil sprejet v obliki deklaracije njegovega predsednika na plenarnem zasedanju 10. junija 2013, v skladu s katerim je tožeča stranka od 3. junija 2013 neodvisni poslanec in je torej od tega datuma izključena iz politične skupine „Evropa svobode in demokracije“.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Tožba, vložena 27. junija 2013 – Groupe Léa Nature proti
UUNT – Debonaire Trading (SO'BiO étic)**

(Zadeva T-341/13)

(2013/C 260/76)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Groupe Léa Nature (Périgny, Francija) (zastopnik: S. Arnaud, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funchal, Portugalska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- razveljavi odločbo R 203/2011 1 prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 26. marca 2013, vročeno 18. aprila 2013;
- družbi DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA in UUNT naloži plačilo stroškov, ki sta jih priglasila v postopku pred Splošnim sodiščem.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SO'Bio étic“ za proizvode iz razredov 3, 24 in 25 – prijava znamke Skupnosti št. 6 827 281

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: registracije znamk Skupnosti in registracije znamk Združenega kraljestva besedne znamke „SO...?“ et al. za proizvode iz razredov 3 in 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev prijave znamke Skupnosti za vse zahtevane proizvode iz razredov 3 in 25

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) in (5) Uredbe o znamki Skupnosti

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: neregistrirani nemški znak „FUNNY BANDS“ za več proizvodov, storitev in dejavnosti

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(4) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 28. junija 2013 – Out of the blue proti UUNT – Dubois et al. (FUNNY BANDS)

(Zadeva T-344/13)

(2013/C 260/77)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Out of the blue KG (Lilienthal, Nemčija) (zastopnika: G. Hasselblatt in D. Kipping, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Frédéric Dubois et al. (Lasne, Belgija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe z dne 4. aprila 2013 (zadeva R 542/2012-2);
- UUNT naloži, naj nosi lastne stroške in plača stroške tožeče stranke;
- če F. Dubois vstopi v postopek kot intervenient, temu naloži, naj nosi lastne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka, ki vsebuje besedni element „FUNNY BANDS“ za proizvode in storitve iz razredov 14, 17 in 35 – prijava znamke Skupnosti št. 9350794

Tožba, vložena 4. julija 2013 – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks proti Komisiji

(Zadeva T-354/13)

(2013/C 260/78)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berlin, Nemčija) (zastopniki: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert in J. T. Saatkamp, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep tožene stranke z dne 8. aprila 2013 v zadevi „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ - Schlesischer Streuselkuchen (Ref. Ares [2013] 619104 – 10. April 2013) razglasi za ničnega.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna pravna podlaga

- Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka napačno uporabila pravo s tem, da je pri sprejetju sklepa, ki se je nanašal na zahtevo tožeče stranke za preklic registracije „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ kot zaščitene geografske označbe, uporabila Uredbo (EU) št. 1151/2012⁽¹⁾, ki je bila v veljavi ob sprejetju sklepa tožene stranke, namesto da bi uporabila Uredbo (EC) št. 510/2006⁽²⁾, ki je bila v veljavi, ko je tožeča stranka vložila zahtevo. Tožena stranka naj bi s tem kršila načelo *tempus regit actum*.

— Tožeča stranka trdi tudi, da je zahteva za preklic registracije dopustna in utemeljena na podlagi Uredbe (EC) št. 510/2006. V zvezi s tem med drugim navaja, da sta bila podana dva razloga za razglasitev ničnosti v smislu člena 12(2) Uredbe (EC) št. 510/2006 (sporna označba naj bi bila generična v smislu člena 3(1) Uredbe št. 510/2006; geografska omejitev na ozemlje Šlezije v specifikaciji naj bi bila napačna) in da drugačna razlaga in uporaba te določbe pomeni kršitev temeljnih pravic pekovskih podjetij Zvezne republike Nemčije.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev Uredbe št. 1151/2012

— Tožeča stranka trdi, da je zahteva dopustna in utemeljena, tudi če se presoja na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012.

(¹) Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 93, str. 12).

Tožba, vložena 4. julija 2013 – easyJet Airline proti Komisiji

(Zadeva T-355/13)

(2013/C 260/79)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: easyJet Airline (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. J. Werner in R. Marian, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— za nično razglasi Odločbo Komisije C(2013) 2727 final z dne 3. maja 2013 v zadevi COMP/39.869 – easyJet/Schiphol; in

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi podaja dva tožbena razloga.

1. Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da je bilo v izpodbijani odločbi pravo nepravilno uporabljeno (nepravilna razlaga določb člena 13 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (¹)), prav tako naj bi bila podana očitna napaka pri presoji (napačen sklep, da se nacionalni postopki na Nizozemskem štejejo, kot da je nacionalni pristojni organ presojal zadevo).

2. Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da je bila z izpodbijano odločbo kršena bistvena procesna zahteva, in sicer naj bi ne bila podana ustrezna obrazložitev za njeno zavrnitev. Poleg tega Komisija ni opravila presoje vseh dejanskih in pravnih elementov, na katere jo je opozorila tožeča stranka.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 5. julija 2013 – European Space Imaging proti Komisiji

(Zadeva T-357/13)

(2013/C 260/80)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: European Space Imaging GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: W. Trautner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka predlaga,

— naj se sklep, sporočen z dopisom z dne 5. junija 2013, o preklicu omejenega postopka razglasi za ničen;

— naj se sklep, sporočen z dopisom z dne 5. junija 2013, o novi oddaji naročila z odprtim postopkom razglasi za ničen;

— naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Tožeca stranka trdi, da je Komisija s tem, da je postopek oddaje naročila za zagotavljanje podatkov satelitov za daljinsko zaznavanje in s tem povezane storitve za podporo preverjanja v okviru skupne kmetijske politike (UL 2012/S 183 299769), kršila načelo sorazmernosti iz člena 89(1) Finančne uredbe ⁽¹⁾. V zvezi s tem trdi, da je ravnanje Komisije v nasprotju s splošnim načelom, da mora biti preklic postopka za oddajo naročila skrajno sredstvo („ultima ratio“). Tožeca stranka meni, da bi morala ponudnike povabiti k oddaji konkretnih ponudb, preden bi lahko odločila, ali dejansko ni bila oddana nobena gospodarsko ugodna ponudba.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela preglednosti

Tožeca stranka glede tega trdi, da je Komisija s tem, da ni sporočila konkretnih informacij, s katerimi bi obrazložila preklic postopka za oddajo naročila, kršila načelo preglednosti iz člena 89(1) Finančne uredbe. Tožeca stranka naj zlasti ne bi mogla preveriti, ali so zatrjevani razlogi sploh podani. Dodaja, da je število potencialnih ponudnikov znatno omejeno zaradi visoke specializiranosti trga ponudnikov na področju podatkov satelitskega daljinskega zaznavanja in kritizira to, da je Komisija pred odločitvijo o preklicu postopka oddaje naročila ni sporočila, da če ni doseženo zadostno število ponudnikov, pride v poštev preklic postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 74).

Tožba, vložena 8. julija 2013 – VECCO in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-360/13)

(2013/C 260/81)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeca stranke: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Nemčija) in 185 drugih (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožece stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna in utemeljena;
- ugotovi, da je Uredba Komisije (EU) št. 348/2013 z dne 17. aprila 2013 o spremembi Priloge XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij („REACH“) (UL 2013 L 108, str. 1) deloma nezakonita, ker temelji na očitno napačni presoji in kršitvi člena 58(2) REACH, načela sorazmernosti in pravice do obrambe (vključno z načeli dobrega upravljanja in odličnosti znanstvenih mnenj);
- Uredbo Komisije (EU) št. 348/2013 razglasi za nično v delu, v katerem v prilogi pod naslovom „Izvzete uporabe (kategorije uporab)“ v peti vrstici točke 16 ne vsebuje te izjeme: „uporaba kromovega trioksida v vodni raztopini za proizvodne potrebe, ki torej ustreza maksimalni vrednosti izpostavljenosti 5 µg/m³ (ali 0,005 mg/m³)“ ali podobnega besedila, namen katerega je izvzetje „uporabe kromovega trioksida pri galvanizaciji, jedkanju, elektrolitski obdelavi, drugih postopkih in tehnologijah površinske obdelave ter mešanju“ ali besedila, ki ima tak učinek v okviru izpodbijanega akta;
- toženi stranki naloži, naj spremeni Uredbo Komisije (EU) št. 348/2013, tako da bo v skladu s sodbo Sodišča; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožece stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Uredba Komisije (EU) št. 348/2013 nezakonita, ker temelji na številnih očitnih napačnih ocenah, in da jo je treba razglasiti za nično, ker ne vsebuje izjeme od avtorizacije za uporabo kromovega trioksida v industriji kromiranja.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da Uredba Komisije (EU) št. 348/2013 temelji na napačni oceni poklicnega tveganja v zvezi z uporabo kromovega trioksida pri kromiranju, ki naj bi bila znanstveno napačna in nezakonita (očitna napaka pri presoji).
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da Uredba Komisije (EU) št. 348/2013 krši člen 58(2) REACH in načelo sorazmernosti.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da tožečim strankam ni bil odobren dostop do dokumentov, na katerih temelji Uredba Komisije (EU) št. 348/2013, s čimer je tožena stranka kršila pravico do obrambe tožečih strank ter načeli dobrega upravljanja in odličnosti znanstvenih mnenj.

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: drugi stranki pred odborom za pritožbe

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: Razlogi za zahtevo za ugotovitev ničnosti so bili razlogi iz člena 8(1)(b) v povezavi s členom 53(1)(a) Uredbe Sveta št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahtevka za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: delna ugotovitev pritožbe in razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem je bil zavrjen ničnostni zahtevek glede določenega blaga iz člena 21, ter zavrnitev pritožbe v preostalem

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravil 22(4) in od 79 do 82 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti; kršitev člena 57(2) v povezavi s členom 15 (1)(a); kršitev člena 57(2) v povezavi s členom 15(1)(a) in členom 75; kršitev člena 56(1)(b) v povezavi s členom 41(1); kršitev člena 57(2) in (3) ter člena 76(2) v povezavi s členoma 40 in 22

Tožba, vložena 9. julija 2013 – Menelaus proti UUNT – Garcia Mahiques (VIGOR)

(Zadeva T-361/13)

(2013/C 260/82)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Menelaus BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španija), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo drugega odbora za pritožbe tožene stranke z dne 23. aprila 2013 v zadevi R 88/2012-2 v delu, v katerem je razglasil za nično odločbo oddelka za izbris z dne 11. novembra 2011 v zadevi 5061;
- zavrne pritožbo druge stranke zoper odločbo odbora za izbris z dne 10. novembra 2011 v zadevi C 5061;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, ki so tožeči stranki nastali s pritožbo pri odboru za pritožbe;
- v primeru intervencije druge stranke v tej zadevi naloži V. Garcia Mathiquesu in F. Garcia Mahiquesu plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, ki so tožeči stranki nastali s pritožbo pri odboru za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „VIGOR“ – registracija št. 4 386 371 znamke Skupnosti

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Tožba, vložena 12. julija 2013 – Mocek in Wenta proti UUNT – Lacoste (KAJMAN)

(Zadeva T-364/13)

(2013/C 260/83)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Eugenia Mocek (Chojnice, Poljska) in Jadwiga Wenta (Chojnice, Poljska) (zastopnik: K. Gala, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Lacoste SA (Pariz, Francija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. maja 2013 v zadevi R 2466/2010-4 in prijavljeni znamki podeli varstvo za vse proizvode iz prijave;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem, vključno s stroški tožeče stranke, ter potrebnih stroškov, ki so tožeči stranki nastali v zvezi s postopkom pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka v zeleni, beli in sivi barvi, ki vsebuje besedni element „KAJMAN“, postavljen med zadkom in glavo krokodila, za proizvode in storitve iz razredov 18, 20, 22, 25 in 36 – registracija znamke Skupnosti št. 5 686 845

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka skupnosti v črni in beli, ki predstavlja krokodila, in besedna znamka „CROCODILE“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 18, 20, 24, 25 in 36

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe v delu, v katerem je bil ugovor zavrjen za nekatere proizvode iz razredov 18 in 25, in zavrnitev prijave izpodbijane znamke Skupnosti za te proizvode

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 15. julija 2013 – Republika Poljska proti Evropski komisiji

(Zadeva T-367/13)

(2013/C 260/84)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeni sklep Komisije 2013/214/EU z dne 2. maja 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova

Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 2436) (1) razglasi za ničen v delu, v katerem se iz financiranja Evropske unije izključijo odhodki plačilne agencije, ki jo je akreditirala Republika Poljska, in sicer v višini 8 292 783,94 EUR in 71 610 559,39 EUR;

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev člena 7(4), prvi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1258/1999 in člena 31(1) Uredbe (ES) št. 1290/2005, ker naj bi bil zaradi napačno ugotovljenih dejstev in napačne razlage prava narejen finančni popravek, čeprav naj bi odhodki poljskih organov nastali v skladu s pravili Skupnosti.

Komisija je izvedeni finančni popravek utemeljila s petimi domnevnimi nepravilnostmi pri uvedbi ukrepa „Podpora za delno samooskrbne kmetije“. Prva pomanjkljivost se je nanašala na kršitev domnevne zahteve, da mora prejemnik najmanj 50 % finančne pomoči predvideti za ukrepe prestrukturiranja. Druga pomanjkljivost je bila neizvedba navzkrižnega preverjanja rejnih živali v okviru upravnega preverjanja prvotne vloge v zvezi s pravilnostjo ekonomske velikosti (EEV), ki jo je podal kmet. Pri tretji pomanjkljivosti je šlo za kršitev domnevne zahteve, da se mora v prvem letu izvajanja programa opraviti nadzor na kraju samem. Četrta pomanjkljivost je po mnenju Komisije neobstoje primerne zveze med vmesnimi cilji in potrebami kmetije. Pri peti pomanjkljivosti pa je šlo za kršitev domnevne zahteve za količinsko opredelitev vmesnih ciljev. Tožeča stranka izpodbija pravno razlago in ugotovitev dejstev s strani Komisije v zvezi z vsemi zgoraj navedenimi domnevnimi pomanjkljivostmi.

2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje bistvena kršitev postopka, ker naj bi bila uporabljena metoda finančnega popravka, ki je v očitnem nasprotju s členom 7(4), četrti pododstavek, Uredbe (ES) št. 1258/1999 in členom 31(2) Uredbe (ES) št. 1290/2005 ter Smernicami št. VI/5330/97.

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija uporabila metodo popravka, ki je v nasprotju s pravom Unije in Smernicami št. VI/5330/97. Poleg tega dvostranski postopek poljskim organom ni omogočil preizkusiti presoje ugotovljenih neskladnosti, ker je Komisija presojo začela šele po zaključku tega postopka. Finančni popravek Komisije zato grobo krši postopek za potrditev obračuna.

3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU, saj naj bi bil izpodbijani sklep nezadostno obrazložen.

Tožeča stranka Komisiji očita, da poljski organi pri izdaji izpodbijanega sklepa niso bili tesno vključeni v postopek odločanja, ker je Komisija svoja načelna stališča predstavila šele po dvostranskem posvetu. Komisija ni predložila dokazov niti ni obrazložila dejanskih in pravnih ugotovitev, ki so bili podlaga za izvedeni finančni popravek.

(¹) UL L 123, 4.5.2013, str. 11.

Tožba, vložena 16. julija 2013 – Boehringer Ingelheim International proti UUNT OHIM – Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Zadeva T-368/13)

(2013/C 260/85)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Nemčija) (zastopnika: V. von Bomhard in D. Slopek, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francija)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj razveljavi odločbo petega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 29. aprila 2013 v zadevi R 571/2012-5 v delu, v katerem je dovoljena registracija znamke ANGIPAX za farmacevtske in veterinarske proizvode ter proizvode za zdravstvene in medicinske namene, fungicidi, dietetske snovi za medicinsko uporabo, dezinfekcijska sredstva, kirurške obveze in obvezilni material, snovi za plombiranje zob, pripravke za uničevanje škodljivcev, hrano za dojenčke; in
- naj naloži plačilo stroškov postopka toženi stranki ali, če bo druga stranka pred odborom za pritožbe intervenirala na strani tožene stranke, odloči, da tožena stranka in intervenientka stroške nosita solidarno.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „ANGIPAX“ za proizvode iz razreda 5 – prijava znamke Skupnosti št. 8 952 401

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „ANTISTAX“ – registracija znamke Skupnosti št. 2 498 343 za proizvode iz razredov 3, 5, 28 in 30

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 18. julija 2013 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein proti ECB

(Zadeva T-376/13)

(2013/C 260/86)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Nemčija) (zastopnik: O. Hoepner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep tožene stranke z dne 16. aprila 2013, v različici z dne 22. maja 2013 (LS/MD/13/313), razglasi za nič en v delu, v katerem ni bilo ugodeno zahtevku za dostop do Prilog A in B k 'Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein';
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezakonitost podlage sklepa

Tožeča stranka zatrjuje, da je ECB s sklepom ECB/2011/6 (¹), brez zadostnega pooblastila, materialno razširila krog razlogov za zavrnitev iz člena 4(1) Sklepa ECB/2004/3. (²)

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka

Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom zatrjuje, da izpodbijani sklep pomeni bistveno kršitev postopka. V zvezi s tem pojasnjuje, da je treba ob upoštevanju člena 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zahteve glede obveznosti obrazložitve iz člena 296(2) PDEU postaviti visoko in da obrazložitev tožeče stranke v izpodbijanem sklepu ne izpolnjuje zahtev, ki jih je postavilo Sodišče.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev materialnega prava

Tožeča stranka na tem mestu zatrjuje kršitev materialnega prava, ker izpodbijani sklep zaradi nezadostne obrazložitve krši njeno pravico do dostopa do dokumentov, določeno v členu 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 15(3) PDEU. Zavrnitev dostopa naj bi bila poleg tega nesorazmerna.

⁽¹⁾ Sklep Evropske centralne banke z dne 9. maja 2011 o spremembah Sklepa ECB/2004/3 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (2011/342/EU) (UL L 158, str. 37).

⁽²⁾ Sklep Evropske centralne banke z dne 4. marca 2004 o dostopu javnosti do dokumentov Evropske centralne banke (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (UL L 80, str. 42).

Tožba, vložena 17. julija 2013 – ultra air proti UUNT – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Zadeva T-377/13)

(2013/C 260/87)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: ultra air GmbH (Hilden, Nemčija) (zastopnik: C. König, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Nemčija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 6. maja 2013 v zadevi R 1100/2011-4 razveljavi;

- stroške postopka naloži Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in družbi Donaldson Filtration Deutschland GmbH, če bo intervenirala v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „ultra.air ultrafilter“ za proizvode in storitve iz razredov 7, 9, 11, 37 in 42 – znamka Skupnosti št. 7 480 585

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: družba Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: absolutni razlog za ničnost iz člena 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009;

- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009;

- kršitev člena 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009;

- kršitev člena 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 23. julija 2013 – Apple and Pear Australia in Star Fruits Diffusion proti UUNT – Carolus C. (English pink)

(Zadeva T-378/13)

(2013/C 260/88)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Apple and Pear Australia (Victoria, Australija) in Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francija) (zastopnika: T. de Haan in P. Péters, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgija)

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- se odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 29. maja 2013 v zadevi R 1215/2011-4, spremeni tako, da je pritožba, ki sta jo tožeči stranki vložili pred odborom za pritožbe, utemeljena in da je posledično treba ugoditi ugovoru tožečih strank;
- podredno, v celoti razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. maja 2013 v zadevi R 1215/2011-4; in
- naloži plačilo stroškov UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Carolus C.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „English pink“ za proizvode iz razreda 31 – prijava znamke Skupnosti št. 8 610 768

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „PINK LADY“ in figurativne znamke, ki vsebujejo besedna elementa „Pink Lady“ za proizvode iz razredov 16, 29, 30, 31 in 32

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev načela pravnomočnosti;
- kršitev splošnih načel pravne varnosti, dobre uprave in varstva zaupanja v pravo;
- kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 76 Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 22. julija 2013 – Innovation First proti UUNT (NANO)

(Zadeva T-379/13)

(2013/C 260/89)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Innovation First, Inc. (Greenville, Združene države) (zastopnik: J. Zecher, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe tožene stranke z dne 19. aprila 2013 v zadevi 1271/2012-1;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški pritožbenega postopka pred toženo stranko.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „NANO“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 28 in 41 – registracija skupnostne znamke št. 9 157 421

Odločba preizkuševalca: registracija skupnostne znamke se zavrne

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 75 in 37(3) Uredbe Sveta št. 207/2009, pravila 50(2)(h) Uredbe št. 2868/95 ter členov 76 in 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 26. julija 2013 – Intermark proti UUNT – Coca-Cola (RIENERGY Cola)

(Zadeva T-384/13)

(2013/C 260/90)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Intermark Srl (Strei, Romunija) (zastopnik: Á. László, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: The Coca-Cola Company (Atlanta, Združene države)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi tožbi, spremeni izpodbijano odločbo tožene stranke in odredi zavrnitev ugovora in registracije celotnega znaka tožeče stranke kot znamke;

— Splošno sodišče, če bi menilo, da je nujno izvestu dodatno temeljito analizo dejstev in dokazov v zadevi, izpodbijano odločbo tožene stranke razveljavi in zadevo vrne UUNT v ponovno obravnavo in novo odločanje;

— toženi stranki odredi plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „Cola“ za proizvode in storitve iz razredov 32 in 35 – Prijava znamke Skupnosti št. 9 507 963

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: Registracije znamke Skupnosti št. 8 792 475, št. 2 107 118 in št. 8 709 818 figurativne znamke „Coca-Cola“ za proizvode in storitve iz razredov 30, 32, 33 in 35

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru v celoti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 12. julija 2013 – Pannon Hőerőmű proti Komisiji

(Zadeva T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Jezik postopka: madžarščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

_____ ⁽¹⁾ UL C 285, 8.11.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. julija 2013 – SK Hynix proti Komisiji

(Združeni zadevi T-148/10 in T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris združenih zadev.

_____ ⁽¹⁾ UL C 148, 5.6.2010.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL